71STE JAARGANG No. 8924 DONDERDAG 14 JANUARI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

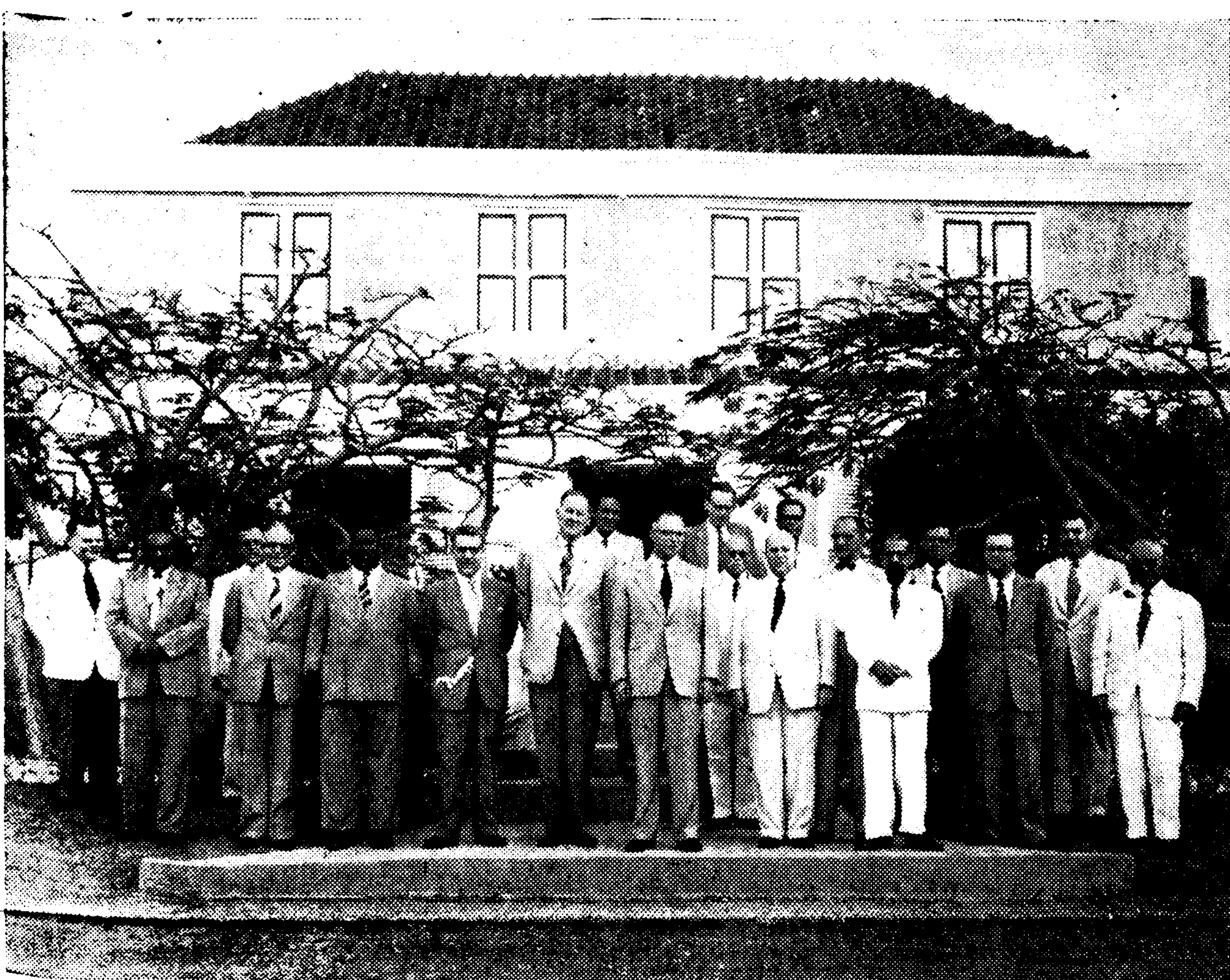
Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao
Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

ACCOORD OVER SECESSIE-RECHT

Henny Eman bleef gisteren van RTC-vergadering weg!

(Van onze redacteur)

Willemstad. — De besprekingen in „Rooi Catootje" verlopen goed. Alles gaat bij wijze van een leien dakje en toen wij gisteravond mr. dr. M. F. da Costa Gomez naast Cola Debrot in de auto opmerkten, was zijn glimlach er een van volle tevredenheid. „Het gaat best" luidde zijn commentaar en dat is, gezien de moeilijkheden die deze conferentie vergezelden, al heel wat.

Het is onze indruk, dat er intensief vergaderd wordt en dat de hoop gerechtvaardigd is, dat binnen de gestelde termijn van veertien dagen de conferentie zijn beslag gevonden zal hebben. Het ligt in het voornemen — wij meldden dit Dinsdag reeds — dat een goed gedeelte der besprekingen in Paramaribo zullen worden voortgezet.

De mannen, waar in deze dagen de belangstelling van het Rijk naar uitgaat. De leden der Kleine Commissie tesamen met hun gastheer, de heer S.A.L. (Monki) Maduro, bijeen voor het landhuis „Rooi Catootje" waar de besprekingen der Kleine R.T.C. plaatsvinden.

Besprekingen verlopen vlot

Belangrijk is, dat men ten aanzien van het secessierecht, dat tijdens de vorige RTC-conferentie in Den Haag zulk een enorm struikelblok bleek te zijn, een stuk gevorderd is. Er is na het tumult om het New Yorks Memorandum nog wel het een en ander gebeurd, de tijd van stilte na dit memorandum heeft inmiddels heilzaam gewerkt, want de Surinaamse delegatie, die gedurende deze conferentie als een hechte eenheid optreedt (hetgeen ook bij vorige gelegenheden zo duidelijk naar voren trad), heeft met een gewijzigde redactie formulering ten aanzien van het secessierecht een basis kunnen vinden, die uitzicht biedt op een bevredigende oplossing der geschilpunten.

Indien wij goed ingelicht zijn, zou de Surinaamse delegatie zich op het standpunt hebben gesteld, dat er na het rijp beraad en intensief overleg met de diverse partijen en stromingen in Suriname geen behoefte bestaat aan het imperatief vastleggen in de preambule van het zelfbeschikkingsrecht. De Surinaamse delegatie heeft tijdens de vergadering van de Kleine RTC-commissie verklaard, dat haars inziens het zelfbeschikkingsrecht automatisch na goedkeuring van het Statuut een feit is.

De Surinaamse delegatie zou namelijk van oordeel zijn, dat door uitvoering van artikel 214 van de Grondwet — de goedkeuring van bovenaangehaald Statuut — het zelfbeschikkingsrecht eerst voldoende gewaarborgd is, zodat hieruit wel gebleken is, dat de Surinaamse delegatie een belangrijke bijdrage heeft geleverd tot de oplossing der problemen, die zich hebben voorgedaan. In ieder geval is een belangrijk geschilpunt door gezamenlijk overleg uit de weg geruimd.

Het kernvraagstuk der seperacion, een zuiver Arubaans product, zal in deze besprekingen niet ter sprake kunnen komen, doch wanneer men Henny Eman op zijn woord mag geloven, dan zal hij in ieder geval deze aangelegenheid op de agenda plaatsen. Hij zelf heeft immers verklaard, dat de gehele RTC hem niets kon schelen, alleen de afscheiding van Aruba van Curaçao is voor hem het enig lokaas om ter conferentie te verschijnen.

Inderdaad heeft Henny Eman de afscheiding van Aruba ter sprake gebracht en wel in de eerste de beste vergadering. De Voorzitter der Conferentie, prof. Kernkamp, heeft het Arubaans lid echter duidelijk gemaakt, dat deze kwestie los staat van de Conferentie en voorts, dat dit een aangelegenheid is, die de bovenbouw niet raakt.

De Minister heeft de heer Eman dan ook terecht verwezen naar de destijds in Den Haag ingestelde commissie, die de wensen van Aruba en Curaçao met betrekking tot de meerdere zelfstandigheid in studie heeft genomen en waarover — naar Uw redacteur verder vernam — bereids een rapport is verschenen, dat op de eerstvolgende Conferentie in Den Haag zal worden besproken.

Zoals bekend hebben in deze commissie zitting de leden prof. mr W. C. L. v.d. Grinten, dr Ch. de la Try Ellis, J. Yrausquin, Henny Eman, Shon A. Eman, Ph. C. Henriquez en Ch. E. W. Voges, E. Jonckheer, H. P. Kwiers en mr I. C. Debrot. Bedoelde commissie

(Vervolg: zie pag. 2)

LAATSTE NIEUWS

Saigon: — Van gezaghebbende zijde wordt vernomen, dat leden van de Vietminh jongstleden Maandag een militaire benzine-depot te Nhatrang, 325 km. ten Noordoosten van Saigon, in de lucht hebben doen vliegen.

Rome — Men vermoedt, dat bij het ongeluk met het viermotorige passagiersvliegtuig van de Philippijnse luchtvaartmaatschappij vandaag in een voorstad van Rome in totaal ongeveer achttien personen zijn omgekomen.

Recht tot het Hart

Wie teveel redeneert, raaskalt.

Eisenhower:

Vrouwen zijn te verstandig

Washington. — President Eisenhower gelooft, dat vrouwen veel te verstandig zijn om president van de Verenigde Staten te willen worden en alle zware lasten, die aan dit ambt verbonden zijn op zich te nemen. Hij zeide dit als antwoord op een vraag gesteld op een persconferentie of hij het eens was met de verklaring van oud-president Truman dat een vrouw een goed president van de Verenigde Staten zou kunnen zijn.

Trujillo bindt strijd aan tegen communisme

Ciudad Trujillo: — De president van de Dominikaanse republiek Hector Trujillo heeft bij de wetgevende vergadering een wetsontwerp ingediend, waarin hij in 1954 een kruistocht tegen het communisme afkondigt.

Verdachte schoot rechter neer

Warren: — De 26-jarige Amerikaan Norman Moon heeft gisteren in het gerechtsgebouw te Warren in Pennsylvanië rechter Allison Wade doodgeschoot en zichzelf later zwaar verwond bij een zelfmoordpoging.

Toen de rechter hem naar voren liet komen om te verklaren waarom hij niet, zoals bij vonnis was bepaald, zijn vrouw dertig dollar per week uitbetaalde, trok Moon een revolver en loste vijf schoten op de rechter waarvan twee deze troffen. Moon wist te ontsnappen in de verwarring die ontstond en reed met een auto weg.

Na een korte en wilde jacht kon de auto tot staan worden gebracht, doch voor men Moon had kunnen overmeesteren had hij zich door de keel geschoten. Hij werd in zeer ernstige toestand naar een ziekenhuis vervoerd.

Lijn-vliegtuig bij landing geëxplodeerd

Rome. — Een viermotorig passagiersvliegtuig dat tevoren opgegeven had van Philippijnse nationaliteit te zijn, is bij de landing op het vliegveld van Rome, de Ciampino luchthaven, geëxplodeerd.

De lichamen van de inzittenden werden over een grote afstand weggeslingerd en van de machine bleven slechts brokstukken over.

Later werd gemeld dat het een DC-6 machine was van de Philippijnse luchtvaart maatschappij, die van Beirut kwam. Er zouden zeven of acht passagiers aan boord zijn geweest plus een bemanning van zes koppen. Geen van hen heeft het ongeluk overleefd.

Letters in de sneeuw vroegen om medicijnen

Wenen. Volgens berichten afkomstig uit Salzburg en Tyrol is de plotselinge dooi gegevolgd door vorst. Hierdoor is het gevaar voor nieuwe lawines kleiner geworden. In het voornaamste rampgebied, de provincie Vorarlberg is het weer evenwel nog niet aanzienlijk veranderd. In Blons zijn thans 42 personen gered van wie tenminste 20 ernstig zijn gewond. Men gelooft dat nog 42 mensen worden vermist. Er zijn tot nu toe 18 lijken geborgen.

Zwitserse hefschroefvliegtuigen zijn bezig met het vervoer van ernstig gewonden uit het „rampdal" van Walsertal en de aanvoer van voedsel en andere noodzakelijke zaken. Op verscheidene punten had men in de sneeuw letters getekend waarmede men dekens, medicijnen etc. vroeg.

In de loop van vandaag zullen Amerikaanse parachutisten naar het getroffen gebied worden overgebracht. Amerikaanse reuzenhefschroefvliegtuigen van het type dat in Korea werd gebruikt voor het vervoer van gewonden uit de gevechtslinies zullen eveneens worden ingezet.

In de provincie Vorarlberg heeft de bevolking rouw aangenomen.

Gebleken is dat de meeste mensen die in Walsertal de dood vonden verpletterd zijn door de balken van de instortende huizen. Sommigen werden getroffen door een beroerte. Verscheidene kinderen stierven doordat zij grote hoeveelheden sneeuw in de longen kregen. Het reddingswerk wordt ook des nachts bij het licht van fakkels, olielampen en kaarslantaarns voortgezet.

Uit Bern wordt gemeld dat het lawine-gevaar in Zwitserland eveneens afnam. De temperatuur daalde, maar zal vermoedelijk weer stijgen waardoor het gevaar opnieuw zou toenemen.

In de meeste delen van Amerika vriest het op het ogenblik; in New York daalde het kwik zelfs tot 12 graden onder het vriespunt.

Uit betrouwbare bron is vernomen dat er zich onder de slachtoffers van de lawines in Oostenrijk voor zover op het ogenblik mogelijk na te gaan, geen buitenlandse touristen bevinden.

Voorlopig mislukt!

Berlijn. — De afgevaardigden op de inleidende besprekingen te Berlijn hebben in de nacht van Woensdag op Donderdag vastgesteld dat zij het niet eens kunnen worden over het gebouw waarin de conferentie der vier ministers moet worden gehouden. De besprekingen zijn opgeschort om de regeringen te raadplegen.

Van Britse zijde is vernomen dat dit niet moet worden opgevat als een mislukking.

Na een vergadering van veertien uur ging men uiteen zonder een tijdstip voor een volgende bijeenkomst te hebben vastgesteld.

Een Amerikaanse woordvoerder zeide dat de inleidende besprekingen, die in totaal veertig uur hebben geduurd in een vriendschappelijke sfeer werden gehouden, maar dat de Russen niet bereid waren toe te geven.

Het was duidelijk dat er geen overeenstemming mogelijk was zonder dat de Russen nieuwe instructies hadden gekregen.

Bogoto: — De president van Columbia, Gustavo Rojas Ponilla zal Zaterdag, als eerste staatshoofd ter wereld een solovlucht met een hefschoefvliegtuig maken op een dan te houden vliegfeest te Bogota.

Heiligverklaring op televisiescherm

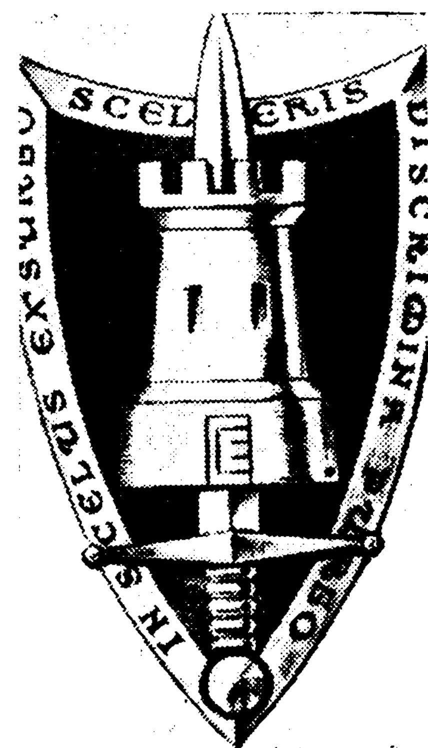
Parijs. — De plechtigheid van de Heiligverklaring van Paus Pius X door Z. H. Paus Pius XII op 29 Juni a.s. zal door bezitters van televisietoestellen in België, Denemarken, Engeland, Frankrijk, Italië, Nederland, West-Duitsland en Zwitserland kunnen worden gevolgd.

Televisiedeskundigen uit deze landen hielden een driedaagse conferentie te Parijs.

Deze acht landen zullen een maandlang televisieprogrammas uitwisselen. Zwitserland bijvoorbeeld zal de acht wedstrijden van de eindronden van het tournooi om het wereldkampioenschap voetbal uitzenden.

Driehonderd arrestaties in Egypte

Cairo: — Werden gisteren een 100-tal leiders van Mohammedaanse Broederschappen in Cairo, Alexandrië, de Suezkanaalzone en elders in Egypte gearresteerd, thans steeg dit aantal reeds tot ruim 300. De Mohammedaanse Broederschap is na de ontbinding van alle politieke partijen de sterkste volksbeweging en heeft verschillende millioen aanhangers, vooral onder de plattelandsbevolking.

Het eerste embleem voor de geallieerde strijdkrachten in Centraal-Europa zal spoedig door alle militairen van de aangesloten naties op de mouw gedragen worden. Het embleem bestaat uit een wapenschildje waarop een zilveren toren staat afgebeeld, hetgeen de vesting „Europa" symboliseert.

Record van Superconnie

Schiphol. — Een Superconstellation van de KLM is vanmorgen op Schiphol geland na de afstand New York — Amsterdam nonstop te hebben gevlogen in een tijd van 10 uur en veertien minuten, hetgeen een record betekent.

De wind „in de staart" heeft hiertoe in niet onbelangrijke mate bijgedragen.

Witte pokken in Den Haag

's-Gravenhage. — In Den Haag bestaat gevaar voor een witte pokkenepidemie. Eind 1953 werden enige personen in observatie genomen, bij wie deze zeer besmettelijke ziekte werd vermoed en later ook positief aanwezig bleek te zijn. Zij werden geïsoleerd in het gemeente-ziekenhuis te Den Haag, doch alle zorg heeft uitbreiding, tot nu toe op kleine schaal, niet kunnen voorkomen en met ingang van heden is dit ziekenhuis geheel geïsoleerd, omdat de ziekte thans bij 14 personen aldaar is geconstateerd.

Bezoek bij geen der in het ziekenhuis verblijvende patiënten is meer toegestaan, er worden geen nieuwe patiënten opgenomen en genezen patiënten mogen het niet verlaten, terwijl de polikliniek is gesloten. Tot nu toe heeft men alle gevallen kunnen herleiden tot één persoon: een Braziliaanse dame, die enige tijd geleden in Den Haag aankwam. Zij zelf leed niet aan de ziekte, doch besmette wel anderen, die de ziekte verder hebben verspreid.

Witte pokken, waarover in dit bericht gesproken wordt, los de term, die de volksmond gebruikt voor alasterim, een milde vorm van gewone pokken.

Blijkens een nader telegram is er geen enkele reden tot directe ongerustheid. De gevallen die zich hebben voorgedaan zijn streng gelocaliseerd en van een epidemie is zeker op het ogenblik geen sprake.

Eilandsraad wil vreemde arbeiders elimineren

Moties spraken dreigende taal

Willemstad. — De demonstratie van werkzoekenden van enkele dagen terug is in de Eilandsraadvergadering van gisteravond aanleiding geweest tot dreigende woorden en moties, welke beoogden op de meest drastische wijze buitenlandse werknemers te „elimineren". Onverzoenlijk en dreigend was de toon der moties, onverbiddelijk het pogen om de CPIM, die in deze raadsvergadering heel wat critiek op arbeidspolitiek te verduren kreeg, te dwingen haar buitenlandse werknemers, vooral de Porugese groep, te doen vervangen door eigen krachten. De moties gezamenlijk ingediend en gesteund door twee grote Raads-partijen, de DP en de NVP, haalden uiteraard met vlag en wimpel de eindstreep. Gezaghebber Gorsira trachtte de Raad nog een halt toe te roepen door „olie op de golven" te werpen en de Raad tot grote voorzichtigheid aan te manen. Zijn argumenten werden echter niet geaccepteerd.

Toen de voorzitter van de Eilandsraad de vergadering opende, bleken afwezig te zijn de leden J. R. Jonkhout — verblijf buitenland — Tj. Petzoldt, Panneflek en mevr. De Lannoy. Nadat de ingekomen stukken en de overige punten van de agenda waren behandeld, kwam men tot het vierde punt van de agenda, t.w. het probleem der werkloosheid op Curaçao.

Alvorens het eerste agendapunt werd behandeld, wenste de voorzitter dat ook in het nieuwe jaar een vruchtbare wisseling van gedachten en argumenten zal plaats hebben tot het welzijn van Curaçao.

Het College zegde spr. dank voor de prettige samenwerking, welke hij als voorzitter gedurende het afgelopen jaar mocht ondervinden en in de tweede plaats voor het vele en goede werk door de raadsleden verricht.

De voorzitter betoogde, dat politiek nu eenmaal een moeilijk vak is, ze is een voortdurend zoeken naar compromis; waarbij vooral niet vergeten mag worden, dat de meerderheidsrechten slechts mogen worden uitgeoefend, rekening houdend met de rechten en aanspraken ook van de minderheid. Dit behoort tot het wezen van verstandig en goed politiek beleid. In dit opzicht heeft de raad naar sprekers mening ongetwijfeld getoond een juist begrip te hebben van zijn taak. De samenwerking tussen de fracties onderling en tussen raad en bestuurscollege is steeds voorbeeldig geweest.

Spr. hoopte, dat deze geest ook in het nieuwe jaar zal blijven voortleven.

Arbeidsproblemen

Als eerste spreker over dit onderwerp nam de initiatiefnemer van deze vergadering, de heer D. L. Capriles (KVP) het woord.

Spr. betoogde, dat op Curaçao sinds een dertigtal jaren geen werkloosheid bestaat, men leefde min of meer in een werknemersparadijs. Vele vreemde krachten moesten hier naar toe getrokken worden om de grote bedrijven op gang te houden en te doen groeien tot de grootsten ter wereld.

In de „boomperiode", waren er sommigen, die waarschuwden om rekening te houden met de te verwachten magere jaren, maar dit waren stemmen eens roependen in de woestijn; echter zowel de verschillende Regeringen als vele particulieren hebben op volle kracht getracht alles op te maken naarmate het binnenkwam. De vermaningen, aldus de heer D. Capriles, werden in de wind geslagen, al was het te verwachten, dat er een verzadigingspunt bereikt zou worden, dat niet op het hoogtepunt zou staan, en dat er dus een reces zich zou moeten voordoen. Men had zelf met een klein beetje beleid een dergelijk moment kunnen voorzien. Men heeft gewacht tot verleden week, om als door de ontploffing van een bom tot de realisatie te komen tot welke uitspattingen dergelijke nalatigheid zou kunnen leiden.

Te prijzen

Toen de olie al maanden geleden is begonnen zich voor te bereiden om tot het verzadigingsniveau terug te keren, bleven onze Nero's op hun violen spelen. De grote maatschappijen zijn te prijzen voor de geleidelijke wijze, waarop zij deze stappen namen met begrip voor de locale belangen; jammer dat bij anderen dit een paniek stemming veroorzaakte en velen hun kapitaal niet meer durfden te risqueren, waardoor een zeer tijdelijke ontwrichting plaats heeft gevonden.

Met een vooruitziende blik en een goed beleid had men wellicht de gebeurtenissen van verleden week kunnen voorkomen, meende spr., die er aan toevoegde, dat, indien men maatregelen getroffen had, degenen, die de demonstraties op touw hebben gezet, toch andere voorwendsels gevonden zouden hebben om de straat op te trekken.

Politiek?

Spr. ontkende niet, dat er werkloosheid heerst; de betogingen van die groepen, die spr. gezien heeft, droegen niet veel bij tot een goede oplossing van het probleem. De Curaçaoënaar kennende, meende spr., dat de goedmenende werkloze niet in massa's werk zou gaan zoeken; eerder zou hij op zijn eentje er op uit gaan om zijn kans op slagen te vergroten.

Het is echter zo, dat sinds een paar jaren her er vele organisatoren achter de politieke schermen schuilen en steeds van het leed van hun medemensen zoveel mogelijk proberen te profiteren. Sommigen ervan zien in ieder lid van de gemeenschap een potentiële kiezer, die zij voor hun partij moeten proberen te winnen; anderen weten, waar de geijkte elementen te vinden zijn om ze op psychologische momenten op te trommelen voor hun demonstraties.

Planken en balken

Spr. meende te begrijpen, dat, wanneer men werk gaat zoeken, men een getuigschrift meeneemt; hij wist niet, dat „coco-macacu's", planken en balken als getuigschriften konden dienen. Welke werkgever neemt een werknemer aan onder bedreiging? Welke werkgever zou personen aannemen, die zo maar voor de pret een landgenoot, die er geen erg in had, uit zijn wagen wilden rukken en hem daarna bedreigden met hun knuppels?

Spr. vroeg steun voor de bonafide werklozen. Hij drong er op aan, dat maatregelen genomen zouden worden tegen die elementen, die de zaak van de bonafide werklozen en de arbeidende klasse van Curaçao benadelen.

Voorts wenste spr. een commissie, die het probleem der werkloosheid in zijn volle omvang zou bestuderen en op korte termijn met voorstellen zou komen, niet slechts om de werklozen nu te helpen, maar ook met maatregelen van blijvende aard om deze toestanden steeds het hoofd te kunnen bieden.

Bedoelde commissie zou zich moeten beraden, welke werken direct uitgevoerd kunnen worden door het eilandsbestuur; welke, uitgestrekt over een aantal jaren, misschien zelfs in petto

(Vervolg: zie pag. 3)

De politieke conferentie over Korea

Besprekingen worden verder voorbereid

Pan Moen Djon. — Een ambtenaar van de afdeling Chinese zaken van het Amerikaanse State Department, Edward Martin en een communistische afgevaardigde, de Noord Koreaan Koe Man Soen, zijn vanmorgen te Pan Moen Djon bijeen gekomen ter bestudering van tien voorwaarden voor de hervatting van de voorbereidende besprekingen voor de politieke conferentie. Dit was de eerste bespreking sedert de onderhandelingen op 12 December werden opgeschort.

Martin stond er op, dat de communistische beschuldiging van trouwloosheid aan de zijde van de Verenigde Naties zou worden ingetrokken alvorens tot hervatting van de besprekingen kan worden overgegaan. De communistische afgevaardigde oordeelde dat de onderhandelingen onmiddellijk en onvoorwaardelijk dienen te worden hervat.

Uit communistische bron te Pan Moen Djon is vernomen dat de Noordelijken vandaag hebben voorgesteld de voorbereidende onderhandelingen over de Koreaanse vredesconferentie Zaterdag 16 Januari te hervatten. Morgen zal Martin zijn besprekingen met de Noordelijke onderhandelaar voortzetten.

Naar verluidt zouden de Indische troepen voorbereidingen treffen om binnenkort de krijgsgevangenen, die onder hun hoede staan, weer aan de instanties toe te vertrouwen, die voordien met de bewaking waren belast. Deze overdracht zou na 19 Januari kunnen geschieden.

Vanmorgen kwam ook de neutrale terugzendings-commissie bijeen.

Aantrekkelijke expositie op Plesman-Luchthaven

Plesman Luchthaven — Onder het motto: „De K.L.M. van toen en nu" is gistermiddag in het restaurant van de Curaçaose luchthaven een tentoonstelling geopend van foto's en vliegtuigmodellen, die een goed beeld geeft van de ontwikkeling luchtvaart en speciaal die der K.L.M. vanaf het ogenblik dat zij ontstond tot de dag van heden toe. De expositie die van 13 — 20 Januari haar poorten gopend heeft, houdt, zoals licht te begrijpen is, verband met het feit, dat in December van het vorig jaar het halve eeuwfeest van de luchtvaart gevierd werd.

De opening van deze kleine doch zeer aantrekkelijke expositie vond gistermiddag plaats in het bijzijn van de heer J.F. v.d. Blij, Hoofd Civiele Dienst, de heer Jan Haak, chef afd. Pers en Publiciteit, diens assistent de heer Kees Bos, alsmede vertegenwoordigers van pers en radio. Het eenvoudig karakter van deze plechtigheid hield verband met het overlijden van de heer Plesman.

Het was een piëteitvol gebaar van de organisatoren van deze modellen- en foto-show, om de opening daarvan zo geruisloos te doen plaats vinden, teneinde daaraan ieder feestelijk karakter te ontnemen.

Wij zeiden reeds, dat de tentoonstelling „klein maar fijn" is. Dat wil zeggen: niet uitgebreid, maar wel aantrekkelijk en een aardig beeld gevend van de verschillende stadia, die de K.L.M. sinds haar oprichting in 1919 heeft doorlopen.

Als men de afbeeldingen van de ouderwetse „kisten" weer eens terugziet en men vergelijkt deze met de luchtreuzen, waarmede de K.L.M. thans haar klanten naar alle delen van de wereld vervoert, dan komt men toch beter dan door het lezen van zware luchtvaart-geschiedenissen tot het inzicht, dat er in die voorbije jaren „iets gebeurt is" wat deze tentoonstelling bij de aandachtige bezoeker vooral bijbrengt, is respect voor de mannen, die „hem dit leverden"! En is dit opzicht is de expositie een goedgekozen posthume hulde aan de grote pionier van de burgerluchtvaart in het algemeen de K.L.M. in het bijzonder, dr. Albert Plesman, naar wie de Vroede Vaderen van Curacao hun vliegveld genoemd hebben.

Een vijftigtal authentieke en unieke foto's geven een beeld van de kolossale werkplaatsen op Schiphol en van de verschillende vliegtuigtypen, die vanaf 1919 tot heden bij de K.L.M. in gebruik waren.

Een respectabele Mij, waarvan de opgaande lijn in technische uitmonstering en service-mogelijkheden voor de reizigers zelfs bij de outsider aanstonds in het oog valt. Daarnaast zijn er de modellen, die zeer suggestief zijn en waarvan dat van de Super-connie door getrouwe nabootsing en bijzondere afwerking de kroon spant.

Het aardige van deze interessante en

Een der interessante afbeeldingen, die op de tentoonsteling in het restaurant van Plesman Luchthaven te bezichtigen zijn. Men moet lachen bij het zien van zulk een „operette"-kist, die tegenwoordig geschikt zou zijn om in een carnavals-optocht gebruikt te worden. Maar in 1919 was 't met deze „Havilland-9" bittere ernst. Op 20 Mei van dat jaar waagde de K.L.M. er zelfs de eerste sprong mee van Amsterdam naar Londen!

Nu kan men lachen, maar aan de kunde en de durf van de K.L.M.-pioniers uit die tijd is het te danken, dat wij thans in comfortabele Convairs en Superconnies van land tot land, en van werelddeel tot werelddeel vliegen.

leerzame tentoonstelling is, dat men vanuit de benedenhal de modellen boven de balustrade kan zien hangen, waardoor de aandacht van de bezoekers aanstonds getrokken wordt.

Bovendien zal de rustige en gezellige sfeer van het restaurant voor velen, die dezer dagen naar het Plesman-vliegveld tijgen, een aanleiding zijn om het geheel nog eens, rustig gezeten in een majesteuze fauteuil en bij het genot van een drink, te overzien. De organisatoren hadden geen betere plaats kunnen uitkiezen voor hun aantrekkelijke show.

Het ligt in de bedoeling om een 25 tal scholen in de gelegenheid te stellen de tentoonstelling in klas-verband te bezoeken. Het zal voor de leerlingen zeker de moeite waard zijn.

TENTOONSTELLING VAN SCHILDERSTUKKEN

Willemstad: — In het J.P.F. clubgebouw zal Zaterdagavond 8 uur een tentoonstelling geopend worden van schilderstukken, gemaakt door Surinamse amateurs. Er zijn zier inzenders t.w. de heren W. Bos-Verschuur, Robles de Medina, Antoon Favrey en Delrosum. De schilderstukken zullen tevens te koop zijn. Het ligt in de bedoeling om de tentoonstelling enkele dagen — vermoedelijk 5 dagen — te laten duren.

Nadere bijzonderheden hieromtrent zullen nog volgen.

DR VAN ROOYEN NAAR ARUBA

W'stad. — Gistermorgen is de Ambassadeur te Washington, Z.E.Dr. van Rooyen naar Aruba vertrokken. Dr. van Rooyen maakte hedenmorgen een tour over het eiland.

Verder vernamen wij, dat Dr. Riemens weer naar Caracas is vertrokken.

TERUGBEZOGRD

W'stad. — Twee knaapjes, een van Scherpenheuvel en de andere van het Gouvernements Opvoedingsgesticht waren al enkele dagen „op straat". Gisteren werden beiden, C.D.G. van G O G en E.V.G. van Scherpenheuvel, door de kinder en zedenpolitie op de plaats, waar zij thuis behoren, teruggebracht.

EXAKTA 6 x 6

W'stad. — Het mooie apparaat, de Kine-Exakta 6 bij 6, waarover wij reeds gisteren schreven, zal t.z.t. ook bij *Foto Ideaal* te verkrijgen zijn. Goed nieuws dus voor de liefhebbers.

LEDEN AANTAL LIEP TERUG

Willemstad. — Op 1 Januari 1953 telde de Colonne Rode Kruis Korps 95 leden en op 31 December 1953: 90 leden. Het Peloton Hato telde 17 en drie van Bonaire 14 leden, aldus lezen wij in het jaarverslag van de Transport Colonne.

Er werden 37 Eenheidsdiploma's uitgereikt en 5 Elementaire ziekenverplegings diploma's.

E.H.B.O. EXAMENS

Willemstad. — Voor de E.H.B.O. examens slaagden:

Mej. A.M. Jansen, Mej. L. Jansen, Mej. E.J. Jessurum Cardozo, Mej. L. Lieshout, Mej. M. Merens, Mej. R.J. Nicia, Mevr. A.I.L. Neuman, Mej. L.D. Rodriguez, Mej. Ph. A. Tunk, Mej. E. Valencia, Mevr. N. de Vos - van Duffelen, Mevr. J. van Wilpen - Zaun, Mej. J. Fh. Sam-Son en Mej. I.A. Lo-Fo Sang.

E.H.B.O. POSTEN OPGERICHT

Willemstad. — Bij Mej. E. Douglas, gouv.-vroedvrouw, wonende te Barber tegenover het sportveld telef. 1125 en bij Mej. M. Matthew, hulpverpleegster, wonende te Tera Pretoe, St Kruis, eveneens telef. 1425 worden E.H.B.O. posten geplaatst.

Pers over R.T.C.

„Letter doodt, geest maakt levend"

Het dagblad „De Surinamer" acht het nuttig als de Kleine Commissie haar besprekingen ook in Suriname voortzet want een nadere kennismaking van de Nederlandse en Antilliaanse delegaties met Suriname zal vertrouwen in het Surinaamse volk wekken.

Het blad schrijft dat men in het verleden het spoor is kwijt geraakt, niet slechts door juridische maar ook door psychologische en zelfs religieuze bezwaren. Hecht men echter meer reële waarde aan het wederzijds vertrouwen, dan kan ook de kans op volledige overeenstemming verwezenlijkt worden, want tenslotte is het een oude waarheid, dat de letter doodt en de geest levend maakt.

De Progressieve Surinaamse Volkspartij schreef aan de conferentie van de Kleine Commissie een brief, waarin wordt gezegd, dat het Surinaamse kiesstelsel geen deugdelijke grondslag voor een democratisch bestuur is, omdat het een meerderheidsstelsel is met uit Paramaribo tien van de eenentwintig afgevaardigden, waardoor grote groepen van de stadsbevolking van vertegenwoordiging zijn uitgesloten. Het gevolg hiervan is — aldus deze partij dat de macht is geconcentreerd in handen van één partij — de nationale volkspartij — van een bepaald ras en een bepaalde religie. Noch de Staten, noch de regering zijn als representatief te beschouwen, evenmin als de RTC-delegatie.

Deze toestand wekt ontevredenheid, werkt raciale en religieuze tegenstellingen in de hand. Een afdoende verbetering is slechts mogelijk door evenredige vertegenwoordiging met een lijstenstelsel, waartegen de heersende minderheid zich met hand en tand verzet.

De partij acht het nuttig de Kleine Commissie op de hoogte te stellen van deze heersende politieke misstand.

Telefoongids vertraagt

W'stad. — Naar wij vernemen zal de nieuwe telefoongids vermoedelijk later verschijnen, daar de uitgave hiervan vertraagd wordt door het feit, dat de Eilandsraad het nog niet eens is kunnen worden, of de nieuwe gids uitbesteed zal worden dan wel in eigen beheer gehouden wordt.

De heer H. Natzijl van de Telefoondienst verzekerde ons, dat hij alles in het werk zal stellen, de gids per 1 April te doen verschijnen. Wij vernamen verder, dat de nieuwe gids in iets dikker formaat zal uitkomen, daar de gids talrijke nieuwe nummers vermeldt.

Eventuele uitbreidingen van het bestaande net moeten nog steeds uitgesteld worden in verband met een bestaand kabeltekort e.e.a. vergt tijd i.v.m. diverse begrotingskwesties. Wel zal men zo spoedig mogelijk de nieuwe Hato centrale in werking stellen.

Ook heeft de Telefoondienst het plan om een nieuwe serie nummers, de 7000, in gebruik te nemen. Betreffende de publieke telefoons, vernemen wij, dat de vier bestaande op Steenrijk en Marie Pompoen steeds vernield worden waardoor de betrokken dienst er twee heeft moeten weg halen.

Telkens weer worden deze telefoons door kwajongens kapot getrokken en de Telefoondienst is dan ook teneinde raad. Ons lijkt het beste middel hiertegen, om zware straffen tegen deze „vernielers" te eisen, wanneer men deze a. sociale lieden in handen krijgt. De politie is reeds dringend verzocht streng toezicht op de publieke telefoons uit te oefenen. Maar men begrijpt, dat het zelfs voor deze mensen ambtenaren onmogelijk is, op wacht te gaan staan bij een publieke telefoon.

RAT VEROORZAAKTE KORTSLUITING

Willemstad: — Een merkwaardig geval deed zich voor in een kabelkast van de Gas en Electriciteit Maatschappij, waardoor een groot gedeelte van de aan Punda-zijde wonende abonne's w.o. Steenrijk, Chere Asile en Marie Pom-poen, een half uurtje zonder licht kwamen te zitten.Wat was nu het geval? Een flinke rat maakte zijn avondwandelingetje, waarbij hij in een kabelkast aan de Waterkant terecht kwam. Blijkbaar trokken al de verbindingen hierin hem erg aan, tenminste, de rat drentelde over een hoogspannings-aansluiting en veroorzaakte kortsluiting. De opzichters van het Electriciteitsbedrijf waren spoedig ter plaatse om het euvel te verwijderen ,doch moesten constateren, dat de arme rat bij de aanraking met de draden, het leven had gelaten.

RUSTIG VERKEER

Willemstad. — De kleine aanrijdingen blijven komen. Gisteren werden er weer 4 gerapporteerd.

WEERBERICHT

Max. temp. 28.6 C. (83.5) Min temp. 23.0 C. (73.4 F)

Max. wind 22 Min. 10 en Gem. 14 knopen.

Vochtigheid 77%. Neerslag 0.5i mm.

Licht bewolkt 11, Bewolkt 3 en Zwaarbewolkt 5 uren.

VAN HET FILMDOEK

Emmastad. — Gisteravond draaide in het theater Asiento de film „Wozzeck", de eerste film van het nieuwe jaar, die de Filmliga Curaçao voor zijn leden bracht, het dramatische werk van de student in de medicijnen Georg Büchner, die in de eerste helft van de vorige eeuw leefde en slechts drie-en-twintig jaar oud werd, dat pas na de vorige wereldoorlog een late, maar verdiende erkenning in Duitsland en daarna in andere landen vond.

In de woelige jaren van de Weimarse Republiek, vol van sociale onrust, vernieuwingsdrang en experimenteerzucht, paste dit werk van de jong gestorven revolutionnair wonderwel. En het schijnt dat nu, na een tweede wereldbrand, de tijd weer rijp geacht wordt voor een herleving van de belangstelling in Büchner.

In Wozzeck behandelde Büchner het drama van de onvrije mens en hij koos als hoofdfiguur de eenvoudige, om niet te zeggen simpele soldaat Franz Christian Wozzeck, die op het kazerneterrein en in een harde en onrechtvaardige samenleving gedrild wordt tot een slavennatuur.

Hij wordt eerst uit zijn onderworpenheid en apathie gewekt wanneer hem zelfs zijn vrouw door een der vele superieuren die het leven over hem heeft aangesteld, wordt afgenomen. Dan komt hij in verzet en in een angst het laatste te verliezen, wat hij op deze wereld bezit, doodt hij zijn vrouw, om daarna als moordenaar te worden terechtgesteld.

Op de snijtafel

Als zijn lijk op de snijtafel van de medische faculteit belandt, is het de student Büchner, die dit leven tracht te verklaren en die de moordenaar in bescherming neemt tegen de spot en de hoon van de professor en medestudenten.

Deze wending geeft scenarioschrijver Klaren aan het drama, waardoor de gelegenheid geopend wordt om in de populair geworden „flashbacks" van de na-oorlagse film het tragische leven van Wozzeck fragmentarisch weer te geven.

Georg Klaren is een nieuwe figuur in de Duitse filmindustrie en het begin van de film en enkele passages verderop doen een uitgesproken talent vermoeden. Zijn uitbeelding van het soldaten drillen in een Pruisische kazerne, werd een stukje film van overrompelde durf en originaliteit, waarbij camerastelling en montage met een bijna volleerd meesterschap toegepast werden.

Maar de regisseur wordt in zijn eerlijke bedoelingen om in zuiver filmtaal stemmingen en gevoelens uit te drukken, in de weg gezeten door de tendenz van het werk, die nu toch sterk verouderd aandoet — als bij een stuk van Heyermans — en die hem dwingt tot onheldere betogen en mistige beelden, waarin men niet meer geloven kan.

De eindindruk van deze film is daarom die van een goed bedoeld, maar niet geslaagd experiment, dat echter als poging aandacht verdient.

Voetbal op Curacao

S.U.B.T. boekte magere overwinning

Willemstad. — De gisteravond gespeelde wedstrijd tussen Subt en Estudiantes vermocht het voelbalminnend publiek, dat in tamelijk grote getale was opgekomen, niet tevreden stellen. Estudiantes speelde aanvankelijk meer defensief en ook Subt kon zijn vorm niet vinden. Als scheidsrechter trad op de heer Trappenberg, die goed leidde. Hij werd hierbij gesteund door de grensrechters Izequiel Vos en Pauli.

Direct na de aftrap, die geschiedde door Estudiantes werd het spel een minuut onderbroken ter nagedachtenis van wijlen Emil Valies en Leo Faverey, beiden in leven zeer bekende voetbalfiguren en leden van Transvaal.

Estudiantes maakte een povere indruk en ook Subt had in het begin veel moeite er in te komen. Reeds na tien minuten spelen kreeg Bisentini de bal en met een verre treffer scoorde hij. Er volgden enige ongevaarlijke aanvallen aan weerszijden, met Subt meer in de aanval. Na 25 minuten leek het, dat Estudiantes gelijk zou maken, doch de gevaarlijke bal werd nog net door de Blauw-gele doelman weggewerkt. Even later was het weer Bisentini, die uit een strafschop het tweede doelpunt scoorde. Van ongeveer 30 meter afstand schoot hij de bal vlak boven de keeper hard tegen het lat.... de keeper sprong.... het leer kaatste tegen de achterkant van zijn armen en belandde in de goal. (2—0)

Een corner van Estudiantes werd prachtig genomen, doch de Subt-doelman greep tijdig in met een mooie sprong. Even voor de pauze kwamen de „Barica-geels" met een gevaarlijke aanval, de beide backs werden gepasseerd en ook de naar voren gekomen doelman, en de bal, welke naar de richting van het doel kaatste werd nog net door de aanstormende Siriaco hoog over tot corner verwerkt. Een pracht prestatie van Siriaco, daar de bal practisch al op de goallijn was.

In de tweede helft was het alleen aan de onschotvaardigheid van de Estudiantes-voorhoede te danken dat het Subt-doel gespaard bleef voor doorboring.

Vijf en twintig minuten na de hervatting kreeg Estudiantes op de rand van het strafschopgebied een vrije trap, Edisson plaatste zich achter de bal, schopte tegen de „betonnen muur" gevormd door de Blauw-gelen, en de bal belandde met een grote parabool net in de goal. (2—1). Het scheen dat Estudiantes nu herleefde, want het spel werd spannender en de roden vochten om de gelijkmaker.

De zware slag van de Estudiantes-voorhoede beukte echter tevergeefs op de muurvaste, verdediging van Canword, die de mannen van Patricio geen schijn van kans gaf. En toen het fluitje voor het laatst klonk, konden de mannen van Subt de brug over met twee winstpunten meer.

Als bijzonderheid vermelden wij nog, dat Estudiantes speelde onder protest, wegens de slechte verlichting. In de lichtmasten ontbraken enige lampen.

DRAGONS — SITHOC 54 — 30

De trainingswedstrijd basketball tussen Dragons en Sithoc eindigde gisteravond in een 54—30 overwinning voor Dragons. Uitblinkers waren Lieuw Choy en Testing voor Dragons en Richardson voor Sithoc. De wedstrijd vond plaats in het St. Thomas College aan de Hoogstraat.

B-KLASSE

De voorwedstrijd tussen Uniao Portugues en Vitesse eindigde in een 6—0 overwinning voor Uniao. Zij lieten zien, hun huidige positie in de B-klasse ten volle waardig te zijn. Zonder veel moeite behaalden zij de overwinning.

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 9 in, 5 uit Tankschepen 17 in, 16 uit. Zeilschepen 3 in 7 uit

Passagiers landend 23, vertrokken 56 doorgaand 96!

Hato: Vliegtuigen 10 in, 9 uit.

Passakiers landend 84, vertrokken 74 doorgand 40.

Poseidon van New York naar Aruba, *Lara* van Pto. Cabello naar Las Piedras, *Hecuba* van La Guaira, *Luciana* van La Guaira naar Guadeloupe, *Polijcrown* van Cristobal naar Alexandrie.

Het K.L.M.-vliegtuig, dat Dinsdag uit Amsterdam vertrok, landde gistermiddag om 13.03 uur op het Albert Plesman vliegveld.

De Nederlandse heer M. van Vliet, die onder de naam „Zwarte Maarten" beter bekend staat vist 70 jaar op paling. Geboren en getogen op de Vinkeveense plassen weet hij aldaar ieder plekje en is hij bij de watersportliefhebbers een geziene figuur. Een bijzondere vriend van de 82-jarige van Vliet is de K.L.M.-vlieger Veenendaal, die tijdens de oorlog bij hem in de buurt was ondergedoken en nu op dit unieke jubileum niet wilde nalaten om met „Zwarte Maarten" een boottochtje op de plassen te maken!

Kleine R.T.C.....

(Vervolg van pag. 1)

zit niet bepaald zonder Arubaanse vertegenwoordigers, die ter bestemder plaatse hun klachten kunnen indienen.

Wij weten niet of het effect, dat Henny Eman van zijn verzoek verwachtte, hem teleurgesteld heeft, doch feit is, dat hij zich na de eerste zitting niet meer heeft laten zien, ook was hij niet op de receptie ten Gouvernementshuize. Henny Eman was ook niet aanwezig, toen hedenochtend de besprekingen werden voortgezet.

Afscheiding is hersenschim

In de boezem van de Antilliaanse delegatie is zo langzamerhand wel de gedachte rijp geworden, dat de totale afscheiding van Aruba een hersenschim is en zeker als een factor van ontbindende betekenis in Koninkrijksverband genoemd kan worden. Immers afscheiding van Aruba is niet wel mogelijk, zonder dat daarbij de Grondwet van het Koninkrijk Nieuwe Stijl wordt gewijzigd. Art. 14 van de Grondwet zegt in artikel 14, dat het Verenigd Koninkrijk bestaat uit Suriname, de Nederlandse Antillen en Nederland. Bedoeld artikel spreekt niet over Curaçao, Aruba, Bonaire en de Bovenwindse eilanden, maar van de Nederlandse Antillen.

Dat de eilandenregeling ontevredenheid heeft gebaard en niet soepel werkt, dat de redactie verre van voortreffelijk genoemd kan worden, zijn omstandigheden, welke de Antilliaanse delegatie uit ervaring bekend zijn en kan onderschrijven.

De taak van de Commissie Curaçao-Aruba is dan ook om de Arubaanse wensen naar meerdere zelfstandigheid binnen het Koninkrijksverband nader te onderzoeken en te bestuderen. Nu is Henny Eman in 1951 naar de RTC in Den Haag getogen, waar hij als standpunt huldigde, dat voor hem de RTC van weinig belang was. Voor hem was het kardinale punt, dat een wijziging in de Eilandsregeling zou worden bewerkstelligd, waarbij het actief kiesrecht voor niet-Arubanen drastisch zou worden beperkt. In de vergadering van Dinsdagochtend verklaarde Henny Eman desalniettemin, dat de RTC voor hem geen betekenis had, indien niet vooraf de scheiding tussen Aruba en Curaçao zou zijn uitgesproken.

Een standpunt, dat in belangrijke mate afwijkt van zijn eenmaal ingenomen standpunt en zoals wij reeds boven aanhaalden, niet geduld werd door de overige leden der conferentie, waardoor Henny Eman het veld heeft geruimd.

Henny: „separacion!"

Naar wij vernemen, heeft Henny Eman hedenochtend op Aruba een verklaring afgelegd, waarin hij onder andere gezegd zou hebben, dat hem na de opening van het overleg in de Kleine Commissie is gebleken, dat men de eis van Aruba (afscheiding van Curaçao) niet in behandeling wil nemen. Indien Suriname de vrijheid eist om zich af te scheiden en de band met Nederland een belemmering zal blijken voor de economische ontwikkeling van Suriname, dient men dit terwille van de Surinaamse toekomst te respecteren.

Men moet daarbij bedenken, aldus de heer Eman, dat Curaçao op dit ogenblik de economische ontwikkeling van Aruba ernstig belemmert. Morgen zal de eilandsraad van Aruba bijeenkomen om de afscheidings-kwestie te bespreken. De heer Eman schijnt het voornemen te hebben, daarna in de Antilliaanse delegatie terug te keren en de reactie op de besluiten van de Eilandsraad na te gaan. Mocht deze reactie onbevredigend zijn voor de heer Eman, dan wordt het niet uitgesloten geacht, dat hij van verder overleg in de Kleine Commissie zal afzien.

Eilandsraad neemt krasse moties aan

(Vervolg van pag. 1)

gehouden voor uitvoering wanneer dergelijke toestanden als nu bedreigen te ontstaan, en tenslotte hoe men plaatsing bij particulieren zou kunnen activeren.

Het probleem der vreemde arbeiders dient nuchter en reëel bekeken te worden.

Men kijkt naar ons

Spr. vroeg begrip voor de omstandigheden, opdat men de zaak ernstig zou aanpakken en men het enthousiasme niet zal laten luwen, zodra een paar honderd mensen geplaatst zijn. „De gemeenschap kijkt naar ons om iets te doen; de werklozen moeten geholpen worden, dus laat ons niet slechts woorden gebruiken, doch daden verrichten", aldus spr.

Suggesties

De heer **J. Martina (KVP)** betoogde, dat hij niet tot die categorie mensen behoorde, die te pas en onpas op de hoeken der straten, uit propagandistische motieven schreeuwt: „Weg met de vreemdelingen". Spr. stond er op dat er op korte termijn zoveel mogelijk plaats wordt vrij gemaakt voor landskinderen, die willen en kunnen werken.

Met een beetje goede wil kan dit probleem voor een jaar of twee direct worden opgelost. Er is nog enorm veel te doen op Curaçao. Hele wijken moeten worden gesaneerd, het wegennet is verre van modern, riolering en waterdistributie kunnen worden voorbereid en aangevangen.

Wij moeten „plannen" om in de toekomst de aanwas der bevolking op te vangen, maar wij moeten handelen om de werkloosheid van het ogenblik tot het minimum te reduceren, aldus spr.

Vervolgens deed spr. enkele suggesties aan de hand, zoals onmiddellijk tewerkstelling van de beschikbare werklozen in wegenbouw, wegen-onderhoud en bouwrijp maken van gronden voor Volkswoningen.

Gedurende deze eerste tewerkstelling, de mensen laten sellecteren naar kunde en prestatie. Voorts beklemde spr. de urgentie voor het maken van plannen voor de uitvoering van kapitaalswerken.

De heer Martina vroeg zich af welke vreemde arbeiders op korte termijn zouden kunnen afvloeien en vervangen worden door landskinderen. Een grondige studie van de jaarlijkse bevolkingsaanwas om na te gaan op welke wijze dit accrés in de arbeidsmarkt kan worden ingelast, beval hij ten zeerste aan.

Gespierde taal

De N.V.P.-fractie bij monde van de heer Fifi Römer betreurde het, dat de KVP-fractie het nodig heeft geoordeeld, om zonder voorafgaand overleg met de grote fracties van de Raad, het probleem der werkloosheid op Curaçao rechtstreeks aan de orde te stellen.

De wijze van procederen van de raad leende zich er niet toe om problemen als het aan de orde zijnde onvoorbereid op een openbare raadsvergadering te behandelen. Zeker, de raad kan te allen tijde bepaalde besluiten nemen, zo ook in de onderhavige aangelegenheid. Het Bestuurscollege is gehouden uitvoering te geven aan 's Raads-besluiten. De Raad zal kunnen besluiten om bv.: het Bestuurscollege uit te nodigen het dienstverband van de vreemde werknemers in eilandsdienst te beëindigen en betrokkenen te vervangen door inheemse werkkrachten; voorts de werkgelegenheid voor de locale werknemers nog meer te verruimen door het doen uitvoeren van werken, die op de eilandsbegroting staan en nog verwezenlijkt moeten worden, een en ander in snel tempo.

Geen genezing

Deze maatregelen, die uit 's Raadsbesluiten kunnen voortvloeien, zijn geen genezing. Genezing van de kwaal ziet de NVP in het bewerken van het percentage vreemde werknemers in dienst van de grote maatschappijen en bedrijven met evenredige verhoging van het percentage nationale werknemers. Dit kan slechts op lands niveau geschieden.

Spr. verweet de KVP, dat zij politieke munt heeft willen slaan.

Wie zijn er werkloos?

Om een inzicht te krijgen in de oorzaken van de werkloosheid hebben wij ons de vraag gesteld: Wie zijn er werkloos en voorts waarom zijn betrokkenen werkloos? Spr. voerde aan dat de C.S.M. grotere tankers in de vaart heeft gebracht, waardoor minder bemanning nodig is. Een aanzienlijk aantal zeelieden werd dus ontslagen. De K.N.S.M. heeft de Curacaose en Antilliaanse bemanningen van haar schepen vervangen door Europeanen en zeeleiden afkomstig van de Turks-islands. Ook dit heeft het aantal werklozen, zeelieden, verhoogd. In de bouwbedrijven is een slapte ingetreden wegens verscheidene redenen. De grote maatschappijen en bedrijven nemen sedert geruime tijd geen ongeschoolde krachten boven de 30 jaar, noch geschoolde krachten boven de 35 jaar in dienst. Dan is er nog een aantal peonen, dat geen vaste werkkring heeft doch immer van het ene werk naar het andere trekt. Spr. concludeerde voorts, dat zonder voorafgaand onderzoek het niet mogelijk is vast te stellen, of laatst bedoelde categorie al dan niet werkwillig is. Spr. protesteerde tegen het uitmaken van deze lieden voor „werkschuwen", zolang zulks niet vast staat, ook zij zijn „werkzoekenden".

Vreemde arbeiders

Het land zal de toelating van vreemde arbeiders moeten verbieden, aldus benerken. Slechts een dergelijke maatregel zal een blijvende en duurzame oplossing van het probleem kunnen geven. Daarbij kan het Land verzocht worden, om in een verordening als die van de industrie-begunstiging, waar een bepaald aantal werkkrachten ter sprake komt, te bepalen, dat een groot gedeelte van dergelijke werkkrachten Antillianen moeten zijn.

Tenslotte kondigde spr. twee moties aan, welke in samenwerking met de DP werden opgesteld en derhalve ook de steun genoten van beide fracties.

De heer **Isa** was ook van mening, dat een commissie en werkverschaffing geen oplossingen betekenden voor het onderhavige probleem, commissies zijn onnuttige dingen, het werk nam buitendien te veel tijd in beslag en het onderwerp té urgent. Spr. wenste te weten hoeveel vreemdelingen werkzaam zijn in eilandsdienst.

Reorganisatie Arbeidsbureau

De heer Winklaar (NVP) refereerde aan een persconferentie, die de heer Nederhorst aan de pers had verleend (bedoeld werd het verslag in de „Amigoe") en dat door Gedeputeerde Kroon later werd begroet met de mededeling, nl. „dat het zó erg niet was". Later volgde de eerste demonstratie, het Bestuurscollege nam contact op met de Regering, er werd niets gedaan, zodat een dezer dagen ineens een tweede demonstratie werd gehouden. Spr. zou iedere oplossing toejuichen. Er zijn inderdaad werklozen, de werkverruiming laat te lang op zich wachten; spr. betoogde, dat het arbeidsbureau aan een grondige reorganisatie onderworpen diende te worden, temeer, omdat de ambtenaar, die daar werkzaam was, eerder vreemdelingen hielp dan landskinderen. Het was spr. ter ore gekomen, dat er vreemdelingen aan werk werden geholpen en dat terwijl er juist werkzoekenden waren.

Zolang er op Scharloo ambtenaren zijn, die het landskind aan het lijntje houden, dan wel vreemdelingen aan posities hielpen, gaat het niet goed. Spr. drong met spoed aan op de overdracht van Sociale- en Economische Zaken aan het eilandsgebied.

Bescherming vaklieden

De heer **H. P. Kwiers** wees er op, dat het begrip werkloosheid zich ontwikkeld heeft als een sneeuwbal tot grote demonstraties. Nog steeds houden vreemdelingen posten bezet, die gemakkelijk door eilands en landskinderen bezet kunnen worden. Spr. had geen bezwaar tegen vreemde krachten, zij hebben immers hun aandeel bijgedragen in de opbouw van Curaçao, maar het is een logisch feit, dat, wanneer het eenmaal minder goed gaat, de landskinderen prioriteit moeten genieten. Vervolgens wees spr. er op, dat het verdiende geld van deze arbeidskrachten niet in het land bleef.

Ook de gepensionneerden

Er moeten stappen worden genomen om de vreemde arbeidskrachten op de kortst mogelijke termijn te doen afvloeien, waarbij de overheid allereerst hand in eigen boezem dient te steken. Grote werkgevers dienen te worden aangezegd, dat zij hun buitenlandse werknemers moeten elimineren. Voorts pleitte spr., dat op de invoer van gebruiksvoorwerpen, zoals meubilair, confectie-kleding, enz., hogere invoerrechten geheven moeten worden. Door deze import immers komt het vak in discrediet; spr. had zelf twee kleermakers gezien in dienst bij Openbare Werken.

Momenteel zijn er tientallen jongelieden in Nederland bezig met het volgen van de hogere studies, opdat men later niet afhankelijk zou zijn van geïmporteerd intellect.

In dit verband hekelde spr. het feit, dat pensioengerechtigde ambtenaren nog steeds in dienst zijn van het land. Zij moeten begrijpen, dat er een tijd van komen en een tijd van gaan is. Spr. zelf had in de Staten voorgesteld de pensioengerechtigde leeftijd vast te stellen, doch er werden geen stappen ondernomen.

Gedeputeerde Rozendaal gaf enkele inlichtingen en produceerde een staat van buitenlandse werknemers bij de dienst Openbare Werken. Wij kregen niet bepaald de indruk, dat dit aantal schrikbarend hoog te noemen was.

De heer **Isa** betoogde, dat de toestand sedertdien verergerd is in plaats van verbeterd. Het aantal werkzoekenden is gestegen in plaats van gedaald en dit heeft zijn oorzaak, doordat zij, die aan een rustige oplossing hun medewerking hadden kunnen verlenen, dit niet gedaan hebben. Op Aruba bestaat dit probleem niet, omdat, de aldaar gevestigde grote werkgever, de oliemaatschappij, een royale houding heeft ingenomen. De betrokken oliemaatschappij heeft niet alleen, toen de nood aan de man was, direct stappen genomen om arbeiders van vreemde nationaliteit te doen afvloeien, teneinde locale werknemers in hun plaats te nemen, doch heeft ook voordien een geheel andere arbeidspolitiek gevolgd.

Critiek op C.P.I.M.

Het is immers gebleken, dat sedert de laatste jaren deze maatschappij een politiek heeft gevolgd, waarbij zoveel mogelijk landskinderen in het bedrijf ingeschakeld werden, zodat op het ogenblik het verhoudingscijfer tussen locale en vreemde arbeidskrachten op Aruba, een zeer gunstig beeld weergeeft.

In tegenstelling daarmede kunnen wij constateren, dat het oliebedrijf op Curaçao, met de door haar gevolgde arbeidspolitiek een nover aanzien vertoont. Van de totale werknemers bij deze maatschappij is slechts een naar verhouding genomen zeer klein aantal werknemers, landskinderen. Volgens cijfers, die spr. in zijn bezit had, zijn slechts ongeveer 1/3 van de totale arbeiders van deze maatschappij Antillianen. Wanneer wij dit constateren en daarbij voorts in overweging nemen, dat deze maatschappij, vergeleken bij die van Aruba, een weinig meewerkende houding heeft ingenomen en geen, althans zeker geen voldoende begrip heeft getoond voor de problemen van dit eilandgebied i.v.m. de werkloosheid, dan zullen wij moeten begrijpen, dat de eilandsraad, als hoogste bestuursorgaan van het eilandgebied Curaçao, niet stil kan zitten, aldus spr.

Niet goedschiks........?

Onder de tegenwoordige werkzoekenden bevinden zich talrijke kinderrijke gezinshoofden. Spr. kon hen onmogelijk maanden laten wachten eer zij kunnen werken, terwijl die mogelijkheid aanwezig is. Immers in een land waar practisch 2/3 gedeelte van de werknemers uit vreemdelingen bestaat, is **alle** mogelijkheid aanwezig. Spr. voelde niets voor dwangmiddelen, doch hij zou ook de eerste zijn, om, wanneer de betrokken werkgevers het niet goedschiks willen doen, desnoods met drastische maatregelen te komen, teneinde hen te noodzaken het nodige te doen, opdat de landskinderen niet langer zonder werk moeten rondlopen, terwijl talrijke vreemdelingen hier werkzaam zijn.

Twee moties

Na rijp beraad meende spr. een tweetal moties te moeten indienen, waarin een oplossing aan de hand wordt gedaan. Tot zijn grote voldoening kon spr. nog mededelen, dat deze moties tot stand zijn gekomen na overleg met de N.V.P.-fractie en ingediend worden door de fracties van de NVP en de DP.

MOTIE (I)

Kennisgenomen hebbende van de gegevens, die bekend werden tijdens de debatten rondom het werklozen-vraagstuk, waarbij is komen vast te staan, dat er bij de Dienst van Openbare Werken op Curaçao ongeveer 180 werknemers van niet Nederlandse nationaliteit in dienst zijn;

overwegende dat deze toestand niet is te rijmen met de omstandigheid, dat er momenteel op de plaatselijke arbeidsmarkt, talrijke Curaçaose arbeiders, waaronder hoofden van kinderrijke gezinnen, al reeds geruime tijd werkloos zijn;

overwegende voorts, dat de Landsregering de competente instantie is om in deze regelend op te treden, en dat zij ter oplossing van dit probleem drastische maatregelen dient te treffen;

van oordeel, dat het eilandgebied derhalve bij eigen diensten een voorbeeld moet stellen;

Besluit:

Het Bestuurscollege op te dragen, om op de kortst mogelijke termijn, alle in eilandsdienst zijnde Portugese en Brits Westindischarbeiders, die niet gehuwd zijn met een Antilliaanse, voorzover een geschikte Antilliaanse vervanger kan worden gevonden, te laten afvloeien, om plaats te maken voor plaatselijke werklozen werknemers.

en gaat over tot de orde van de dag.

MOTIE II

De heer Isa diende hierop zijn tweede motie in, die als volgt luidde:

Kennisgenomen hebbende van de gegevens, die bekend werden tijdens de debatten rondom het werklozen-vraagstuk;

overwegende, dat de werkloosheid in het eilandgebied Curaçao, dergelijke proporties dreigt te nemen, dat de Eilandsraad als hoogste Bestuursorgaan van het eilandgebied Curaçao, zich daaromtrent ernstig bezorgd maakt, en dat er naar de mening van de Raad onmiddellijk maatregelen dienen te worden genomen om deze maatschappelijke kwaal met alle middelen te bestrijden;

overwegende, dat moeilijk gesproken kan worden van een onoplosbaar probleem, zolang de grote maatschappyen, die alhier gevestigd zijn een groot aantal arbeiders van vreemde nationaliteit in dienst hebben, die werkzaamheden verrichten, waarvoor Antilliaanse arbeiders beschikbaar zijn;

overwegende, dat o.a. bij de alhier gevestigde C.P.I.M. een aantal van ruim 4000 Portugezen en Brits West-Indische arbeiders werkzaam zijn, — waarvan een groot gedeelte ongeschoold — terwijl een aanzienlijk aantal locale krachten werkloos zijn;

overwegende, dat deze toestand onduldbaar is;

overwegende voorts, dat de Eilandsraad niet bevoegd is om in deze aangelegenheid regelend op te treden;

Besluit:

De Landsregering uit te nodigen, om:

a) op zeer korte termijn een wettelijke regeling te treffen, waarbij een redelijke verhoudingscijfer tussen locale werknemers en arbeiders van vreemde nationaliteit in dienst van alhier gevestigde ondernemingen dwingend wordt voorgeschreven;

b) daarop vooruitlopende reeds thans bij de CPIM aan te dringen om op de kortst mogelijke termijn een zodanig aantal arbeiders van Portugese en Brits Westindische nationaliteit te doen afvloeien, dat werkgelegenheid voor werkloze landskinderen wordt geschapen;

c) aan genoemde Maatschappij kenbaar te maken, dat naar de mening van de Eilandsraad, de tot nog toe door haar gevolgde personeelspolitiek, waarbij personen boven de 30 jaar (ongeschoold) en boven de 35 jaar (geschoold) niet kunnen worden aangenomen, niet houdbaar is, en herziening behoeft;

Besluit tenslotte dat deze motie ter kennis wordt gebracht van de Landsregering, en gaat over tot de orde van de dag.

Het B.C. antwoordt

Ged. Kroon gaf omstandig inlichtingen over de stappen, die het B.C. heeft genomen i.v.m. de steeds toenemende werkloosheid op dit eiland.

Spr. voerde aan, dat begin September van het vorig jaar, nadat eerst enige maanden daarvóor, in een der sectoren van de bouwnijverheid, een periodieke slapte ontstond, zich voor het eerst het geval voordeed, dat een aantal werklozen eèn demonstratie hielden voor het kantoor van het Bestuurscollege. Door een delegatie uit hun midden werd aan het B.C. verzocht alles in het werk te willen stellen werkgelegenheid te openen. Dat was dus het eerste teken aan de wand en het B.C. heeft zich dan ook, onmiddellijk beraden over de stappen, die genomen moesten worden, om aan de werkloosheid het hoofd te kunnen bieden. De volgende dag schreef het B.C. een brief aan de Regeringsraad waarin U met aandrang verzocht werd al hetgene te doen om aan deze ongewenste toestand een einde te maken.

M.b.t. de toelating van vreemdelingen, die niet de enige factor is, die op dit probleem van invloed is, doch ook het verder in dienst houden van toegelaten vreemdelingen, werd aangedrongen de nodige maatregelen te treffen, opdat alhier gevestigde werkgevers, die vreemdelingen in hun dienst hebben, deze op korte termijn doen afvloeien, opdat zodoende werkgelegenheid wordt geschapen voor locale arbeidskrachten.

Bij hèt schrijven van deze brief, aldus spr., is het niet gebleven. De meerderheid van het Bestuurscollege besloot op 7 September met de Regeringsraad een bespreking aan te vragen. In bedoelde vergadering van de Regeringsraad, waarbij tevens tegenwoordig was de heer Debrot, Hoofd van de Dienst vóor Arbeids- en Sociale Zorg, bracht het B.C. naar voren, dat er toen reeds meer dan 1200 werklozen waren.

Acerès kon niet opgevangen worden

Bovendien, — stelde het B.C. verder — dat indien de overheid daadwerkelijk dit probleem wenst op te lossen, men de twee belangrijke factoren die het probleem op Curaçao hebben veroorzaakt, althans voor een groot deel hebben beïnvloed, niet uit het oog moest verliezen. Deze zijn: 1. Het jaarlijkse acerès arbeiders die de arbeidsrijpe leeftijd hebben bereikt en die in een normale toestand direct in het arbeidsproces moeten kunnen worden opgenomen.

2. De door de C.P.I.M., de grootste alhier gevestigde werkgeefster, sinds enige jaren doorgevoerde maatregel volgens welke arbeiders van boven de 30 jaar (ongeschoold) en boven de 35 jaar (geschoold) niet worden aangenomen.

Ten aanzien van het eerste punt werd met klem betoogd, dat waar als bekend mag worden verondersteld, dat grote uitbreidingen zogoed als niet hebben plaats gevonden, en dat ook event. uitbreidingen een bepaald limiet kunnen bereiken, men gerust kan aannemen dat volledig inschakelen van het normale acrès zonder meer niet mogelijk was, en dat derhalve naar andere mogelijkheden moet worden gezocht.

Wat punt twee betreft werd dezerzijds gesteld, dat deze personeelspolitiek niet nagelaten heeft zijn repercursies te vinden bij andere kleinere werkgevers.

Naar de mening van het B. College aldus spr, is deze situatie onhoudbaar. Immers juist in de groep van boven de dertig treft men zeer valide en geschikte arbeiders die bovendien de hoofden zijn van grote gezinnen.

Tenslotte werd de aandacht van de Regering er op gevestigd, dat volgens de laatst bekende gegevens, waarover het B.C. beschikte de verhoudingcijfers tussen het aantal Antilliaanse arbeiders en arbeiders van vreemde nationaliteit gelijk was 1:2. De Regering werd er op gewezen dat het B.C. deze toestand als hoogst ongewenst beschouwt, omdat deze verhouding niet te verdedigen is, en zeer zeker niet op een moment waarop er werkloosheid heerst.

De Voorzitter van de Regeringsraad zegde toe, dat de Regering over de besproken problemen en wensen, zeer ernstig met de directie van de C.P.I.M. zou spreken, en dat deze aangelegenheid door de Regeringsraad in ernstige overweging zal worden genomen, en dat het Bestuurscollege hierover op korte termijn uitvoerig zal worden ingelicht.

Teleurstelling

Op 23 September kwam de regering dan ook, in een vrij uitvoerige brief op dit onderhoud terug, waarbij de Regering het standpunt van de C.P.I.M. t.a. van de verschillende door het Bestuurscollege naar voren gebrachte punten, belichtte.

Deze brief bood echter geen enkele radicale oplossing van het probleem, en dit antwoord had spr. geenszins bevredigd. In een brief van 8 October verzocht het B.C. aan de Regeringsraad, naar aanleiding van vermeld antwoord, om van de C.P.I.M. enige nadere concrete gegevens betreffende het aantal arbeiders te willen opgeven, verdeeld naar nationaliteit, en herkomst, voorzoveel de arbeiders betreft, afkomstig van de Nederlandse Antillen, gespecificeerd naar de verschillende eilanden, e.e.a. naar de toestand per 1 Februari 1953 en naar de toestand van dat ogenblik.

Tot op heden hebben wij nog geen antwoord op deze brief ontvangen.

Ten aanzien van het punt van nieuwe toelatingen, deelde de Regering mede dat sinds enkele maanden de toelating van vreemde arbeidskrachten in de ruimste zin des woords aan strikte banden is gelegd.

Inmiddels zijn er sinds de eerste manifestatie ruim vijf maanden verlopen en pas deze week is er door de Landsregering een maatregel getroffen om het Arbeidsbureau te activeren.

Ged. Kroon ging uitvoerig in wat het BC gedaan heeft, t.a.v. de laatst gehouden manifestatie van werklozen.

Op verzoek van de Voorzitter van de Regeringsraad, hebben de Gzaghebber en spreker een vergadering van regeringsraad bijgewoond, waarin dit probleem wederom aan de orde werd gesteld.

Nogmaals werd dezerzijds er op gewezen, dat de toestand erger is geworden. Ook werd van gedachten gewisseld met de directie van de CPIM.

Het enige resultaat van deze bespreking was dat de directie de toezegging deed dat, in de komende vier maanden, door afvloeiïng ongeveer een 120 tot 150 man zullen kunnen worden opgevangen in het bedrijf. Aangezien over de voornaamste punten nog geen overeenstemming is bereikt, zegde de Landsminister toe na overleg met de Regeringsraad, hierop nader te zullen terugkomen.

Forse taal

Tenslotte stelde spr. vast, dat zolang hij op deze stoel zit, het zijn streven zal zijn, om een sociale politiek voor te staan, die in de eerste plaats gericht is op het welzijn van de bevolking en het algemeen belang.

Bepaalde vormen, die misschien in het verleden juist waren kunnen door de maatschappelijke ontwikkeling worden achterhaald en het is de taak van de politiek, van het recht, nu eenmaal is telkens weer het nieuwe antwoord te zoeken op de vragen, die een geweizigde samenleving of gewijzigde omstandigheden stelt.

En wanneer de maatschappelijke ontwikkeling een zodanig punt heeft bereikt, dat wettelijke regelingen voor het handhaven van een politiek van werkgelegenheid voor allen, noodzakelijk maakt, dan moet de overheid ook niet dralen, dan moet de regelingen zo spoedig mogelijk tot stand komen.

Gezonde taal

Gezaghebber M.P. Gorsira sprak een waarschuwend woord, een Gezaghebber waardig. Hij drong er bij de Raad op aan, de ingediende moties met de nodige voorzichtigheid en tact te behandelen en de zaken niet te forceren zodat men er later op terug zou moeten komen. Terecht voerde Gezaghebber Gorsira aan, dat een motie van meer algemene strekking beter op zijn plaats zou zijn. Hij deed aan de hand hiervan enkele suggesties. Zo stelde hij de Raad voor het Bestuurscollege te dien aanzien bepaalde stappen te laten ondernemen. Hij voerde tenslotte aan, dat moties worden aangenomen, zonder dat men op de hoogte is van de gegevens, die over en weer waren uitgewisseld. Het beroep van gezaghebber Gorsira mocht niet baten, de voorstellers bleven volharden.

De heer Römer betoogde, dat de tijd van studie voorbij was, de heer Isa wilde spijkers met koppen slaan en na ampele discussies werd de eerste motie aangenomen met algemene stemmen, de tweede motie werd op verzoek van D.L. Capriles in stemming gebracht, waarbij bedoelde motie met twee stemmen tegen werd aangenomen.

Met welk een onbedachtzaamheid deze moties rauwelijks ter tafel werden gebracht, bewijst wel het feit, dat toen de heer Evertsz (COP) wilde weten of ook niet-Antilliaanse werknemers ontslagen dienden te worden, die hier kinderen hebben te onderhouden, **het antwoord** dat hierop volgde er een was, die meer op onkundigheid duidde, dan **op gerijpt beraad. Men maakte zich er van af met de opmerking, dat, voor wat de moties betreft, ook het gezegde opgang deed n.l. „dat de soep nooit zo heet gegeten wordt als zij wordt opgediend." In ieder geval heeft het Bestuurscollege van de Raad de bevoegdheid gekregen om in moeilijke gevallen het advies van de Raad in te winnen.**

Georgetown: — De bereden politie van Brits Guyana heeft gisteren een inval gedaan in het hoofdkwartier van de Progressieve Volkspartij. Er werden pamfletten en exemplaren van een petitie in beslag genomen, waarin geprotesteerd werd tegen de aan Jagan en andere leiders opgelegde beperkingen. De petitie was reeds eerder op de dag uitgegeven.

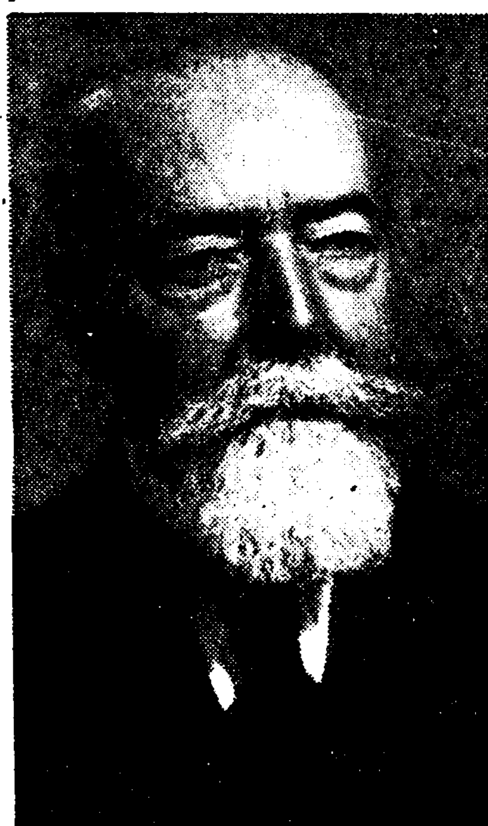
DE TROOSTPRIJS VAN DUPLEIX

(Van een onzer redacteuren)

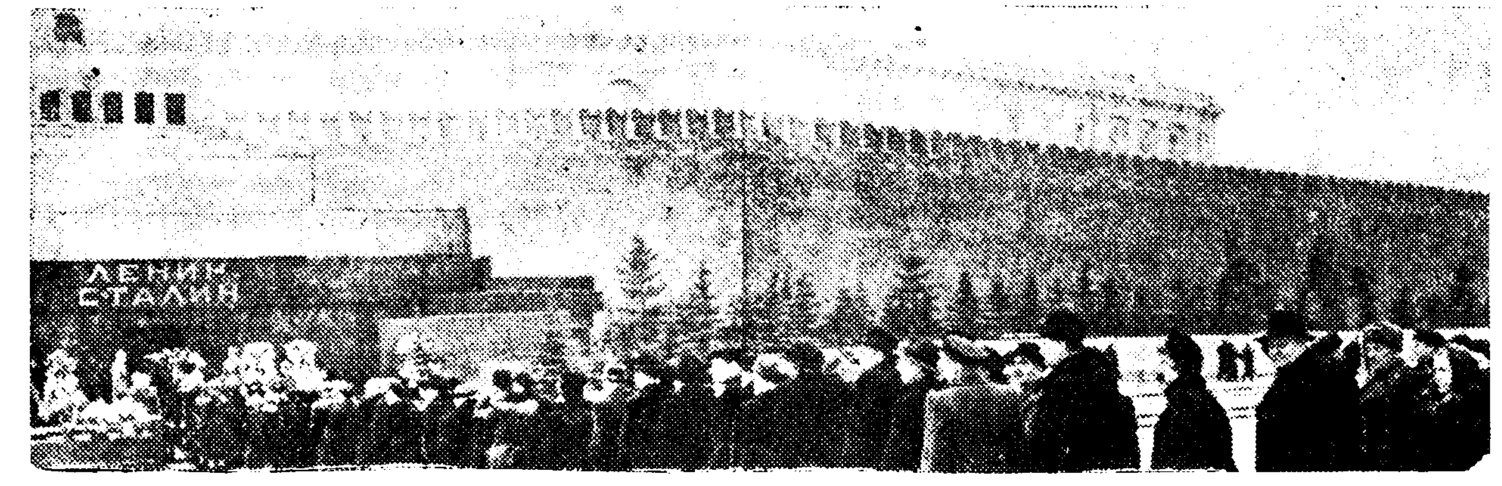
Of wij wilden of niet, de loop der gebeurtenissen heeft ons gedwongen bij stukjes en beetjes bezit te nemen van Indo-China", aldus de typisch 19e-eeuwse conclusie van de man, die bekend staat als de schepper van de Indochinese Unie, Paul Doumer. De Fransen waren zich in de negentiende eeuw nog niet ten volle bewust van het grote verband tussen economie en strategie. Als hun koopmansgeest hen dreef tot het zoeken van nieuwe markten en de inheemse vorsten verzetten zich daartegen, dan voel-

De groei van de Indochinese Unie

den Doumer en zijn landgenoten zich „door de loop der gebeurtenissen gedwongen" zich telkens nieuwe landstreken toe te eigenen. De negentiende eeuw is het tijdperk, waarin koningin Victoria keizerin van Brits-Indië wordt en waarin het onnaspeurbare toeval Palmerston belet over te gaan tot de stichting van een Britsch-China. Tijdens het bewind van Napoleon III gingen de Fransen over tot de bezetting van Cochinchina, vroeger een machtige zelfstandige staat, nu onderhorig aan Cambodja en Siam. Maar de aanwezigheid van de Fransen in Indo-China dateert al van veel vroeger. In 1615 landde pater Alexander van Rhodos op de kust van Tonkin om de heidenen te bekeren. Later trad het Hof van de Zonnekoning in verbinding met de souvereinen van Annam en Siam. In de achttiende eeuw trachtte Joseph François Dupleix, die merkwaardig begaafde kolonisator, nadat hij het in Voor-Indië tegen Robert Clive had moeten afleggen, in Cochinchina een vergoeding te vinden voor zijn verliezen elders. Maar pas in de negentiende eeuw deed Frankrijk werkelijk als zodanig zijn intrede in Indo-China. Gelegen tussen de Indische en Chinese beschavingsgebieden is dit schiereiland het toneel geweest van ontelbare migraties, die op de bevolking hun duidelijke sporen hebben achtergelaten. Franse pioniers en kooplieden baanden de weg voor tal van politieke overeenkomsten, die meestal slechts in schijn een wederzijds karakter droegen. Vooral echter het Annamietische keizerrijk pleegde langdurig verzet, daarbij steunend op China en Siam. In de zestiger jaren van de vorige eeuw kwam er schot in de Franse kolonisatie. Bij het verdrag van 5 Juni 1862 stond Annam aan Frankrijk het Oostelijk deel van Cochinchina af. In 1867 annexeerde Frankrijk bovendien de drie Westelijke provincies. In 1862 had Cambodja zich ook onder bescherming van de Franse keizer gesteld. De namen van Francis Garnier en Jean Dupuis zijn verbonden aan de verovering van Annam en Tonkin, nog steeds „gedwongen" door wat men zou kunnen noemen de toepassing van de bastiontheorie. De een was een stoutmoedig ontdekkingsreiziger, die in 1870 de aandacht op zich vestigde door het exploreren van de rivier Mekong. Hier past het echter ook de naam te noemen van de Nederlander Woesthof, die als agent van de factorij van Cambodja de eerste Europeaan was, die in contact kwam met de Laos-bevolking en die al in 1641 onder grote moeilijkheden de Mekong bevoer. Dupuis was de ondernemende koopman, die Tonkin in 1874 voor de handel openstelde. Admiraal Courbet bracht tenslotte in 1883 de militaire genadestoot toe en Annam werd een Frans protectoraat. China nam dat niet en er brak een bloedige oorlog uit, die ook van invloed was op de binnenlandse politieke verhoudingen in Frankrijk. Het tweede verdrag van Tientsin van Juni 1885 bepaalde, dat China afzag van alle suzereiniteitsrechten over Annam. De annexatie van Laos ging heel wat vreedzamer in haar werk, dank zij het tactvol optreden van Auguste Pavie. Paul Doumer slaagde er tenslotte in 1898 in om de Indochinese Unie tot stand te brengen, zoals die, afgezien van enkele ondergeschikte wijzigingen, nog bestond aan de vooravond van de Tweede Wereldoorlog. De delen van deze Unie waren de kolonie Cochinchina,, de protectoraten Annam, Tonkin en Laos en het gebied van Kwangtsjou Wan.

PAUL DOUMER

Voor het eerst na Stalins dood werd door talrijke Russen een bezoek gebracht aan het graf van Stalin. Op de foto de mensen-file voor het mausoleum.

ARUBA

BURGELIJKE STAND

Oranjestad: — Geboren: op 4 Dec. zoon van B. Sillie; 5 Dec. dochter van E. Hunt, dochter van C. James en M. Canes; 8 Dec. zoon van C. Rodkey en M. Mazurkiewiecz, 10 Dec dochter van M. Maduro en J. Wouters, 11 Dec. dochter van B. Fidangne; 12 Dec. dochter van F. Croes en V. de Cuba; 13 Dec. zoon van A. Bailej en M. Thomas, dochter van U. Gilhuys en E. Archer, zoon van A. Croes en M. Everon; 14 Dec. zoon van W. Michael en A. Leggett, dochter van E. Richardson, twee zonen van D. Heerstadt, dochter van C. Merculin, zoon van S. Lejuez en A. Hodge; 15 Dec. dochter van I. Bryan en J. Bailej, 16 Dec. dochter van A. Tromp; 17 Dec. zoon van H. Marinus, dochter van A. Geerman en M. Delmeij, zoon van K. Nunes en R. de Costa, dochter van C. Croes en J. Koolman; 18 Dec. dochter van H. van der Een en J. Hazeveld, zoon van M. Rebel en J. Rahder; 19 Dec. zoon van E. Kock en J. Tromp; 20 Dec. zoon van M. Pourier en L. Wanga, dochter van L. Lacle en C. Manaure, dochter van H. Finck en H. Miranda; 21 Dec. dochter van Q. Bermudez en J. Croes.

Londen. — De Shell Petroleum Company heeft met ingang van 1 Januari de prijzen van bunkerolie voor de havens, waar in sterling genoteerd wordt, verlaagd. De prijzen voor de havens, waar in dollar wordt genoteerd, zijn niet noemenswaard veranderd.

New York. — Barbara Rockefeller, de dochter van een mijnwerker, die in het huwelijk trad met Winthrop Rockefeller, heeft een aanbod van haar echtgenoot van een bedrag van 5 1 2 millioen dollar om in te stemmen met echtscheiding aanvaard.

Tussen neus en lippen

Een aap van een man

Een 42-jarige man, die enkele jaren geleden uit India in Groot-Brittannië is teruggekeerd, heeft aan Londense geneesheren medegedeeld, dat hij 's nachts een „aapmens" wordt. Hij verklaarde overdag een normaal leven te leiden, doch tegen twee uur in de ochtend een „onweerstaanbare drang naar de wildernis" in zich te voelen opkomen, die hem tot het aanbreken van de dag geheel in zijn macht houdt. In het Maudsley-ziekenhuis werd hij onder behandeling genomen door de psychiater dr. John Doust, die hem grondig onderzocht en normaal bevond. Daarna nam dr. Doust een proef, waarbij het zuurstofgehalte van het bloed van de patiënt werd verminderd, om aldus een slaaptoestand te verwekken. Onmiddellijk begon de lijder over gorilla's en andere soorten apen te ijlen, klom al slapende uit bed, kromde zijn rug en liep aansgewijze naar de tuin. Hij werd agressief en kreeg berliegingen van gewelddadigheid. Een ieder, die hem poogde te kalmeren, viel hij aan. Grommend op een wijze, die niets menselijks meer had, klom hij in een boom met een voor een man van zijn leeftijd en omvang merkwaardige behendigheid. Eerst tegen het aanbreken van de dag keerde hij tot zijn normale toestand terug. De geneesheer heeft nog geen diagnose kunnen stellen laat staan een geneesmiddel vinden.

Muzikaal gezin

Een gezin in Clarkesville (Tennessee) heeft zijn buurvrouw een proces aangedaan, omdat zij zó ontzettend vals zingt, dat de kinderen er bang van worden, de moeder 't dermate op haar zenuwen krijgt, dat zij aan scheiding denkt, en de vader zijn rust buitenshuis zoekt.

Onvriendelijkheidscampagne

Sinds de Blitz hadden de Engelsen in hun persoonlijk verkeer hun traditionele gereserveerdheid laten varen en spraken kruiers, seinwachters, remmers, conducteurs en taxichauffeurs, buffetjuffrouwen en ander vrouwelijk stationspersoneel aan met „schat", waarop dezen met het lieftallige „jongen" antwoordden. Dat is nu uit, want de juffrouwen hebben strenge instructie gekregen hun dagelijkse klanten met „meneer" aan te spreken. Of de „jongens" nu ook van hun „schat" zullen afzien, is een tweede.

Het lot van een lot

De Panamese consul op Aruba had een lot van de Panamese staatsloterij. Erg veel vertrouwen, dat hij een prijs zou winnen, had hij echter niet. Daarom deed hij het lot van de hand en verkocht het aan twee Arubanen. Het lot wilde echter, dat op bedoeld lot een prijs van 44.000 dollars viel. Dàt kon de consul niet verkroppen. Hij zei tegen de beide bofferds: „Samen delen of ik stuur een telegram, dat jullie het lot hebben gestolen en dus de prijs niet uitbetaald mag worden". De politie werd in het geval gemengd. Het resultaat: de beide Arubanen werden tot eigenaars verklaard en de consul wordt vervolgd wegens het overtreden van de loterijwet, die onderhandse verkoop van een lot verbiedt.

Beursberichten

NEW YORKSE EFFECTENBEURS.

New York. — Het herstel op de N.Y. Effectenbeurs werd gisteren voortgezet bij toenemende omzet en ook in de namiddag kon de vaste stemming, ondanks de winstnemingen gehandhaafd blijven. De beurs sloot vast op of rond het hoogste punt van de dag.

Het aantal verhandelde fondsen 1105 hoger 630; lager 221; onveranderd 254 aandelenomzet 1.420.000; obligatieomzet $ 4.310.000.—.

De koersen luiden:

American Tel. and Tel.	157 1
Anaconda	31 1
Bethlehem Steel	51
Dupont de Nemours	105 1
General Electric	88 7
General Motors	60 5
Int. Tel. and Tel.	14
Shell Oil	79
Standard Oil of New Jersey	73
U.S. Steel	39

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.:

Telegram Afdeling:
Kantoor open 05.30 — 01.30 tel. 230
R.N.F. Jung 01.30 — 05.3 tel. 3209.

Personeel afdeling.
Maandag 10 Jan. 12.00 t/m Zaterdag 16 Jan. S.H. Tiesma, Rondeweg 8a, J. (oud) tel. 4145. B.g.g. nadere inl. tel. 2400.

Materialen Afdeling:
J.J. van Kampen, Dam No. 1, J. tel. 4326.

C. S. M.

Rederij:
T. Dekker tel. 2227

Scheepsagentschap:
08.00 — 23.00 kantoor tel. 2458/255 18.00 — 19.00; 23.00 — 08.00 W. Pu tel. 2269.

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276; van 1.00 7.30 J. Marcussen tel. 2245.

TEATHER ASIENTO
„Sunny side of the street'
Geen kinderen beneden de 16 jaar

GREEP UIT DE AETHER

CUROM

5.30 avontuur in de muziek 5.50 Grammophoonplaten 6.05 Cumplianos Feliz 6.15 Dinermuziek 6.45 Nieuws 6.5 „Voor het slapen gaan". 7.00 Boletin di noticia 7.30 Wat de handel biedt 8.30 Nederland, zoals het reilt en zeilt 8.45 Rhythmisch Intermezzo 9.00 Ouderwetse Balzaal 9.30 Londense Studio Melodieën 10.00 Dansmuziek 10.15 Nieuws en Sluiting.

AGENDA

WEST-END — „The Neanderthal Man"
CINELANDIA „El Bello Durmiente"
ROXY: „La — Camorra"

HOF VAN JUSTITIE: Lezing Prof. v.d. Grinten 17.uur.
J.P.F. Filmvoorstelling 20.15

WIT GELE KRIUS:
De Nachtdienst wordt waargenomen door Züster de Lannoy tel. 3572.

APOTHEKEN: De nachtdienst wordt waargenomen door Botica Wilhelmina Hendrikplein 7, tel. 2380 en Botica Centraal, Breedestr. 45 (O), tel. 3222

1660 **Tom Poes en de Partenspeler**

1541 — Heer Bommel had zich na het telefoongesprek met de heer Partenspeler naar Rommeldam gespoed. Met enige navragen en gezoek geraakte hij in de achterbuurt, die hem was aangewezen en keek besluiteloos om zich heen.

„Geen vrolijke buurt!" mompelde hij tobberig. „Ach, ach, wat zien die huizen er uit. Het is duidelijk, dat de eigenaar zich er niet veel aangelegen laat liggen - dat soort lieden strijkt maar huurpenningen op en wordt slapende rijk. En die arme Tom Poes woont nu dus in een van deze bouwvallen. Wat een toestand! Als heer en als Bommel is het mijn plicht hier wat aan te doen, dat is duidelijk!"

Terwijl hij daar zo stond werd zijn blik getrokken door de duistere figuur van de heer Partenspeler, die uit een van de krotten naar buiten trad.

„Heer Bommel!" riep het ventje. „Mijn weldoener! Ach, kom toch nader! Treedt binnen in mijn nederige woning! Hoe goed zal het zijn om in huiselijke sfeer enige woorden met U te wisselen. U weet niet hoe dankbaar ik ben, dat U gekomen bent. En wat een verrassing voor mijn lieve pleegkind Tom Poes! Wat zal die kleine guit blij zijn!"

Wat aarzelend schuifelde heer Bommel op het duistere pand toe, niet wetend, dat boven hem, op het dak, de ruwe figuur van Super druk in de weer was met een boos bedrijf. De schurk had namelijk zijn breekijzer in een dubbelsteens-muurtje geslagen en stond nu hijgend te wrikken om het metselwerk los te krijgen.

„Dit wordt een mooi brokje!" gromde hij achter zijn sigaar. „Nog even en er zal een slachtoffer vallen. Ach ja, het slechte onderhoud van deze huizen is eigenlijk levensgevaarlijk.

Hoe gemakkelijk kan er niet een stuk muur op een toevallige voorbijganger vallen!"

En hij barstte in een weerzinkend binnensmonds gelach uit.....

TE DUUR GEKOCHT

Roman door Agnes Sligh Turnbull

43)

Een keer sprak Meggy met Alex over Sally's dood. Ze zag hem zijn lippen strak trekken.

„Ik heb 't in de krant gezien," zei hij kortaf.

„Maar 't is wel droevig, vind je niet?" zei ze.

„Ja, vroeg of laat gaan we allemaal," antwoordde hij. „Zoals ik je al meer heb gezegd, trek ik me van de Rockwells niets aan, behalve om uit hun buurt te blijven."

In Februari hoorde Meggy weer een nieuwtje van McKelvey. Jack White was door de Centrale Spoorweg naar Frankrijk gestuurd, een paar maanden te voren, en had nu dienst genomen bij een Engelse afdeling genie.

„Hij kon er natuurlijk niet buiten blijven, toen hij daar eenmaal was," zei McKelvey peinzend. „En ik kan 't hem niet kwalijk nemen. Ze hebben er een beste kerel aan. Met al zijn nonsens weet hij alles van spoorwegen. Hier heb je zijn brief."

Meggy las de weinige regels met Jack's kriebelschrift. Ze eindigden met de zinnen: „Ik vond dat ik dit werk net zo goed aan kon pakken als iets anders. Er zijn lui die er op neerkijken, maar ik voel me nu voor 't eerst van mijn leven een nuttig mens, en ik zie er in mijn uniform verbazend gewichtig uit. Brengt u de familie MacTay op de hoogte?"

Meggy voelde met een beklemd hart, dat de oorlog hen al raakte. Zou hij hen nog krachtiger treffen? Alex gaf op haar bange vragen alleen ten antwoord, dat hij geen bruggen overging voor hij er vóór stond. Het nieuws over Jack vertelde ze hem niet. Alex vond het blijkbaar prettiger, niet meer over hem te spreken; hij zou het trouwens wel weten van oom Andy. Zij schreef dadelijk aan Ranald en met groter verlangen dan ooit zag zij uit naar de lente en naar zijn thuiskomst.

Eindelijk kwam weer de warme zon, de Aprilregen en de bloei der seringen. Maar voor zij het wist, stierven de witte bloemen aan de einden der takken. De zomer kwam nog; maar nog nooit had Meggy zózeer gevonden, dat de eerste fleur van de lente, gelijk de jeugd, te snel voorbijging.

Ranald schrapte intussen op zijn kalender de weken af, met een eigenaardige onrust in zijn hart. Hij had Cynthia sinds Kerstmis niet gezien, maar ze schreef hem vaker en openhartiger, toen de eerste schok van haar moeders dood voorbij was.

Eindelijk had zij toegestemd in een ontmoeting: in Mei zou ze naar Greensburg komen, om een weekend bij een vriendin door te brengen — die tijd was zó gekozen, dat hij dan thuis kon komen zonder overbodige verwikkelingen te veroorzaken. Ranald telde de dagen, maar voelde zich in zijn wanhopig verlangen pas veilig, toen hij, op de Zaterdagmiddag, die ze hadden afgesproken, met Cynthia in de zonneschijn op de helling van een groene heuvel stond, met de stad en al haar dwarskijkers ver achter hun rug. Hij had beslist naar buiten gewild.

„Deze keer bedank ik 'er voor, met je te praten, waar anderen bij zijn," had hij gezegd, „al is 't maar een slapende oom Andy!"

Hij had dus gezorgd, dat hij voor die middag de kleine wagen kreeg, en langs stille achterwegen had hij Cynthia gebracht naar een plek, die hij kende en liefhad.

Daar praatten zij, zo vrij als ze nog nooit hadden gekend. Oude ingehouden geheimen van hun levens rezen voor 't eerst naar hun lippen. De diepe, lange gedachten van hun jeugd kwamen bevend tot uitdrukking. Er kwamen stilten, die nog zoeter waren dan de woorden. Cynthia zat op het lange gras, Ranald lag naast haar uitgestrekt, en op zijn ellebogen steunend keek hij op in haar gezicht. Om hen heen ging de de geur van meidoorn en de fijne maar overweldigende atmosfeer van krachtig lenteleven.

„De wereld is mooi," zei Cynthia opeens, van hun hoge post uitkijkend over de uitgestrekte vlakke land. „Al is er nog zoveel verdriet en tragedie, de wereld is mooi. Ik moet er niet aan denken, dat er ooit een eind aan komt."

Ranald lachte. „Daar zou ik me nog maar geen zorg over maken!"

„Er is een predikant in Pittsburgh, die 't er steeds over heeft. Die oorlog in Europa is de vervulling van een profetie — hij heeft 't zo druk over Armageddon, dat ik haast niet naar de lucht durf te kijken uit angst, dat Gabriel met zijn trompet naar me wijst!"

Weer lachte Ranald. Maar snel met haar meevoelend sloeg hij een andere toon aan. „Zeg.... je maakt je toch niet écht bang, hoop ik?"

Zij aarzelde, en kreeg een kleur omdat hij haar zo aankeek.

„Nee, dat niet natuurlijk. Maar ik krijg een soort zwaar, ongelukkig gevoel, als iemand zegt: „het eind van de wereld". Misschien heb ik dat nog overgehouden van heel vroeger: toen ik een klein meisje was, hadden we bezoek van een oude man en die zei, dat diezelfde maand de wereld verging. Ik begrijp nu, dat 't maar een beetje geredeneer onder de grote mensen was, en geen mens dacht, dat ik 't in volle ernst opnam. Maar dat deed ik. Ik lag 's nachts wakker, in doodsangst, en ik holde naar 't raam om te kijken, of de sterren nog schenen. En overdag zei ik aldoor mijn gebedjes op en keek ik naar de lucht of er niets gebeurde. 't Klinkt natuurlijk dwaas," besloot ze.

„Voor mij niet," zei Ranald teder. „Arm bang kindje! Heb je 't niet aan je moeder verteld?"

Cynthia schudde haar hoofd. „Nee. Ik praat er nu voor 't eerst over. Ik weet eigenlijk niet, waarom ik je al mijn geheimen vertel, Ranald."

Hij kwam eensklaps naast haar zitten en boog zich naar haar toe.

„Er is één, dat je me nog niet verteld hebt," fluisterde hij.

Zij hield haar gezicht van hem af gewend. Maar hij zag de lange wimpers op haar wangen, de wenkbrauwen, gebogen als kleine dunne vleugeltjes, de ronding van haar lippen, het zachte kloppen in haar keel. Heel haar voorname schoonheid, haar trots en lieftalligheid overvielen zijn hart als nooit te voren. Zijn eigen kracht, voelde hij, was voor dit ogenblik geboren.

„Cynthia! Ik moet het weten."

Zo zaten zij, met hun schouders tegen elkaar, hun gezichten bijeen, met enkel het zwakke geluid van hun snelle adem en een vogelliedje uit de boom achter hen in hun oren. Dit ogenblik, waarin het volledig besef van hun liefde zich aan hen opdrong, met de machtige zekerheid van hetgeen haar vervulling zou brengen, hield hen stil, bevend, gespannen.

Eindelijk wendde Cynthia zich naar hem toe. Die beweging van overgave was bij haar duidelijker taal dan woorden.

Hij trok haar tot zich en eindelijk vonden hun lippen elkaar.

Toen zij opstonden om heen te gaan, bij het dalen der zon, keken ze nog even naar de groene heuvel, hun heuvel nu, door hun liefde gewijd.

„We moeten hier ieder jaar terugkomen," zei Ranald, „iedere lente, ons leven lang."

Plotseling klemde zij zich verschrikt aan hem vast.

„Als 't onze eigen wereld eens was, die verging. Ranald! Als er eens geen jaren meer kwamen, zoals alles nu is! Ik kan de gedachte niet dragen.... ik kan het niet!"

„Luister eens." Hij stond heel recht en sterk en hield haar dicht tegen zich aan. In zijn ogen had hij de diepe bevende glans, hem geschonken uit andere ogen, sinds lang dood. „Ik weet wat je bedoelt. Ik weet wat er komen kan. Maar ik weet ook, dat we in ieder geval onze liefde voor elkaar uit zullen leven. 't Is een vreemd gevoel van zekerheid. Net of iemand, die ik vertrouwen kan, 't me verteld had. We moeten het geloven, Cynthia. We moeten ons vastklemmen aan de hoop, weet je wel, die niet geblust kan worden door de stortvloed der jaren."

En met deze troost gingen zij van de heuvel naar de stad terug.

Het leek Meggy een zeer lange maand, tussen dat weekend thuis in Mei en zijn thuiskomst voorgoed in Juni. Zij had zijn kamer verrijkt met een paar nieuwe meubels en Alex verzocht, hem minstens een week vacantie op de farm te laten, voor hij weer in de mijnen aan 't werk ging. Maar toen hij kwam, was hij ernstig en stil. Het idee van die week op de farm deed hem echter goed. Hij nam zijn moeder mee. Zij kwamen beiden tot rust in die vertrouwde omgeving; Meggy zat bij haar moeder, terwijl Ranald en Bill samen ronddwaalden, samen eens wat werkten, veel praatten en samen grinnikten om hun grapjes, gelijk vanouds.

Ranald leek opgewekter, toen het tijd werd om te vertrekken.

„Da's een best weekje geweest," zei hij op de terugweg. „Ik voel me nu opgewassen...."

„Tegen 't werk?" vroeg Meggy, toen hij zweeg.

„Tegen al wat er komt," antwoordde hij.

Die avond aan tafel was Alex in een buitengewoon goede stemming. Hij keek maar naar Ranald, met voldoening in zijn ogen. Aan het einde van de maaltijd ging hij op zijn gemak achterover zitten en stak een sigaar aan.

„Je moest morgen maar aan 't werk gaan, dunkt me," zei hij. „Ik heb een zomerprogram voor je opgezet. Ik wou je bij Gilly in de Scotia zetten. Pat is een beste kerel, maar Gilly kent het steenkolenvak al van kleine jongen af. Die kan je 't beste leren, hoe je een mijn moet besturen. Ik heb hem gezegd dat je kwam, en hij neemt je heel graag onder zijn vleugels."

Ranald drukte langzaam zijn sigaret uit. Voor zo'n jongeman stond zijn gezicht zeer ernstig.

„'t Lijkt me 't eerlijkste om 't u nu maar te zeggen," zei hij. „Ik voel niets voor 't kolenvak."

Alex gaf hem één snelle blik en stond toen op.

„Kom mee hiernaast," zei hij kortaf.

Ranald volgde hem. Meggy bleef alleen aan tafel zitten.

Zij stonden in de bibliotheek, beiden sterke mannen, met grimmige gezichten tegenover elkaar.

„'t Wordt tijd, dat we de zaak één en voorgoed afhandelen," zei Alex, door zijn diepe ernst bars.

„Ben ik volkomen met u eens, vader." Ranald was de kalmste van hen beiden.

„Wat bedoel je daarmee, dat je niets voelt voor 't steenkolenvak?"

„Precies wat ik zei. Ik voel er niets voor en ik zal er nooit iets voor voelen."

„V o e l je er niets voor?" schreeuwde Alex. „Mooi gehoor voor me! Ik heb de zaak van onderen af opgebouwd tot een millioenenzaak. En jij hoeft er zó maar in te stappen en je vertelt me dat je er niets voor voelt!"

Ranald schudde zijn hoofd. „Ik heb een hekel aan dat hele steenkoolgedoe. Ik heb een hekel aan de mijnlucht en aan 't vuil op de cokeswerven. Ik wordt naar, als ik een kraan zie. Ik vind 't ellendig, dat die kolengraverij hier de streek zo veranderd heeft. En ik moet aldoor denken...."

„Nou, wat moet jij denken?" Alex' stem klonk steeds norser en trotser. Er zat iets in, dat de vonken uit Ranald's binnenste opsloeg. Hij kwam een stap dichter bij zijn vader.

„Goed, als u 't horen wilt, zult u 't horen! Ik denk aan die stakkers in 't dorp, waar ik iets voor doen wou, maar 't mocht niet van u. U hebt ze al die jaren uitgebuit. U betaalt ze een behoorlijk loon, zegt u, maar u betaalt zo weinig als u maar durft. U laat ze kopen in de winkels van de maatschappij en daar slaat u winst uit. Van 't overschot van hun loon drinken ze zich 's Zaterdags dronken aan bier — u krijgt zeker provisie van de bierkarren ook!"

„Niet waar. Daar heb ik nooit een cent aan verdiend."

„Dan is er wel iemand anders, die 't doet. U maakt mij niet wijs, dat er van zo'n mooi kansje niet geprofiteerd wordt."

Alex aarzelde een kort ogenblik.

„Daar kun je gelijk in hebben, maar ik heb er nooit een cent van getrokken. En ik bestuur de boel zo goed als de beste in Pennsylvanië. Je kunt mijn dorpen gerust vergelijken...."

„Goed. Dan zullen we 't dorp daarlaten. Maar nu de farm. Die wou u hebben voor een nieuwe onderneming. Grootvader heeft me de hele geschiedenis verteld. Hij wou niet verkopen, omdat hij wist, dat moeder zo aan de farm gehecht was. Als ze die kwijt was geraakt, was ze er nooit overheen gekomen, en ik ook niet. Maar u had hem gekocht, als u gekund had. Zelfs daar had u de boel vernield, om nog maar meer geld te verdienen!"

Alex was nu vuurrood en zwaar haalde hij adem in een van zijn zeldzame en ontzettende uitbarstingen van woede.

„Zwijg!" schreeuwde hij. „Zoiets laat ik me door mijn zoon niet zeggen!"

„Ik zal zwijgen, als ik uitgepraat ben," antwoordde Ranald. „'t Moet er vroeg of laat tóch uit."

Alex zag zijn ogen donkerder worden en zijn kind hard staan als staal, gelijk zijn eigen kin.

„En dan nog iets. Ik zou u alles kunnen vergeven, geloof ik, behalve wat u misdaan hebt aan.... Cynthia."

De naam, zo rustig uitgesproken, scheen in de lucht tussen hem te galmen. Als Ranald hem een slag in 't gezicht had gegeven, had Alex niet erger kunnen schrikken. Na zijn ultimatum in de bibliotheek, de ochtend na dat Rockwell's bankroet bekend was geworden, had hij niet beter geweten of die kwestie met dat meisje was voorgoed afgedaan.

„Ik heb je gezegd, dat je bij haar vandaan zou blijven! Ik heb je gezegd, dat ik niets met de Rockwells te maken wou hebben. Er is te lang bloed tussen ons geweest. Onthoud nu goed, dat je je niet meer met haar bemoeit! Heb je me verstaan?"

„Daar kunt u me niet in dwingen, vader. Ik houd van Cynthia en ik ben van plan met haar te trouwen. Dat wil zeggen, als ik haar er ooit toe kan krijgen, te vergeten, dat ik uw zoon ben."

Alex' gezicht stond krampachtig verwrongen. „Je bent gek!" viel hij uit. „Praat over te trouwen op zo'n leeftijd! Wat weet je er van!"

„Ik ben net zo oud als u, toen u hier in 't land kwam. U zult ook wel geweten hebben, wat liefde is, toen u eenentwintig was."

„En wat dan nog? Ik heb me niet als idioot aangesteld. Je geeft me je woord, dat je bij die juffrouw vandaan blijft! Je belooft 't me en je houdt je er aan, of ik zal 't je leren!"

„Hoe?"

„Het korte woordje prikkelde Alex tot nog feller woede.

„Hoe? Dat zal ik je vertellen. Als je 't met haar blijft aanleggen, krijg je van mijn geld geen cent! En je kent me nu wel genoeg, om te begrijpen, dat ik doe wat ik zeg."

(Wordt vervolgd)